

**T.C.
SAKARYA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ**

**GENÇLİK VE SPOR BAKANLIĞI'NA BAĞLI
YURTLARDA KALAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN
SOSYAL UYUM DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Şule YILMAZ

**Enstitü Anabilim Dalı : Sosyal Hizmet
Enstitü Bilim Dalı : Sosyal Hizmet**

Tez Danışmanı: Dr. Öğr. Üyesi İsmail AKYÜZ

HAZİRAN – 2019

T.C.
SAKARYA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

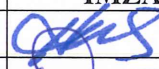
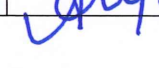
GENÇLİK VE SPOR BAKANLIĞI'NA BAĞLI
YURTLARDA KALAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN
SOSYAL UYUM DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

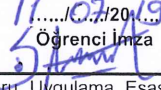
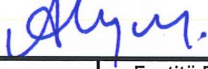
YÜKSEK LİSANS TEZİ

Şule YILMAZ

Enstitü Anabilim Dalı : Sosyal Hizmet
Enstitü Bilim Dalı : Sosyal Hizmet

“Bu tez 11/6/2019 tarihinde aşağıdaki jüri tarafından Oybirliği / Oyçokluğu ile kabul edilmiştir.”

JÜRİÜYESİ	KANAATİ	İMZA
Doc. Dr. Hasan Hüseyin Taylan	BAŞARILI	
Dr. Öğr. Üyesi Aydın AKTAŞ	BAŞARILI	
Dr. Öğr. Üyesi İsmail AKYÜZ	BAŞARILI	

 SAKARYA ÜNİVERSİTESİ	T.C. SAKARYA ÜNİVERSİTESİ SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ TEZ SAVUNULABİLİRLİK VE ORJİNALLİK BEYAN FORMU	Sayfa : 1/1
Öğrencinin		
Adı Soyadı	:	Şule YILMAZ
Öğrenci Numarası	:	1660Y59007
Enstitü Anabilim Dalı	:	Sosyal Hizmet
Enstitü Bilim Dalı	:	Sosyal Hizmet
Programı	:	☒ YÜKSEK LİSANS ☐ DOKTORA
Tezin Başlığı	:	Gençlik ve Spor Bakanlığı'na Bağlı Yurtlarda Kalan Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Uyum Düzeylerinin İncelenmesi
Benzerlik Oranı	:	% 16
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE,		
☒ Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Enstitüsü Lisansüstü Tez Çalışması Benzerlik Raporu Uygulama Esaslarını inceledim. Enstitünüz tarafından Uygulama Esasları çerçevesinde alınan Benzerlik Raporuna göre yukarıda bilgileri verilen tez çalışmasının benzerlik oranının herhangi bir intihal içermediğini; aksinin tespit edileceği muhtemel durumda doğabilecek her türlü hukuki sorumluluğu kabul ettiğimi beyan ederim.		
11.07.2019 Öğrenci İmza 		
☐ Sakarya Üniversitesi Enstitüsü Lisansüstü Tez Çalışması Benzerlik Raporu Uygulama Esaslarını inceledim. Enstitünüz tarafından Uygulama Esasları çerçevesinde alınan Benzerlik Raporuna göre yukarıda bilgileri verilen öğrenciye ait tez çalışması ile ilgili gerekli düzenleme tarafımda yapılmış olup, yeniden değerlendirilmek üzere@sakarya.edu.tr adresine yüklenmiştir.		
Bilgilerinize arz ederim.		
...../...../20..... Öğrenci İmza		
Uygundur		
Danışman Unvanı / Adı-Soyadı: Dr. Öğr. Üyesi /mail AKYÜZ		
Tarih: 11.07.2019		
İmza: 		
☐ KABUL EDİLMİŞTİR ☐ REDDEDİLMİŞTİR EYK Tarih ve No:	Enstitü Birim Sorumlusu Onayı	

ÖNSÖZ

Araştırma sürecine başladığım günden itibaren desteğini benden eksik etmeyen, bilgi ve deneyimlerini paylaşarak bana yol gösteren, tezimle ilgili her konuda bana yardımcı olan danışmanım Dr. Öğr. Üyesi İsmail AKYÜZ’e çok teşekkür ederim.

Hayatımın farklı dönemlerinde tanıştığım, tez sürecinde beni motive eden ve devam etmemi sağlayan değerli dostlarıma teşekkür ederim. Tez sürecine katılan ve bu araştırmanın var olmasını sağlayan öğrencilere teşekkür ederim. Yaşamımın her döneminde maddi ve manevi desteklerini benden hiç esirgemeyen, varlıklarıyla bana güç veren değerli kardeşim Abdul Kerim YILMAZ, ablam Emine DOĞAN, annem Durdane YILMAZ ve babam Hidayet YILMAZ’a teşekkürü borç bilirim.

Şule YILMAZ

11.06.2019

İÇİNDEKİLER

KISALTMALAR	iv
TABLolar LİSTESİ.....	v
ÖZET.....	vii
ABSTRACT	viii

GİRİŞ	1
1. BÖLÜM: KONU İLE İLGİLİ KURAMSAL ÇERÇEVE	5
1.1. Uyum Kavramı ve Türleri	5
1.1.1. Kişisel Uyum	7
1.1.2. Akademik Uyum.....	7
1.1.3. Sosyal Uyum.....	8
1.2. Uyumu Etkileyen Faktörler	10
1.2.1. Aile.....	10
1.2.2. Kültür	12
1.2.3. Arkadaşlık İlişkileri	13
1.2.4. Kitle İletişim Araçları	14
1.2.5. Sosyo-Ekonomik Düzey	15
1.2.6. Okul	15
1.3. Uyum Kavramına Yönelik Kuramsal Yaklaşımlar	16
1.3.1. Psikanalitik Kuram	16
1.3.2. Davranışçı Kuram	16
1.3.3. Gestalt Kuramı.....	17
1.3.4. Varoluşçu Kuram.....	17
1.3.5. İnsancıl Kuram.....	18
1.3.6. Bilişselci Yaklaşım	19
1.3.7. Biyolojik Yaklaşım	20
1.3.8. Sosyokültürel ya da İstatistiksel Yaklaşım	20
1.3.9. İşlevselci Yaklaşım	20
1.3.10. Yapısalcı Yaklaşım	21
2. BÖLÜM: YÖNTEM	22
2.1. Araştırmanın Modeli	22

2.2. Evren ve Örneklem	22
2.3. Hipotezler	22
2.4. Veri Toplama Araçları	23
2.5. Veri Analizi	24
2.6. Güvenilirlik Çalışması	25
3. BÖLÜM: BULGULAR VE YORUM.....	26
3.1. Demografik Bulgular	26
3.1.1. Yurt Öğrencilerinin Cinsiyetlerine İlişkin İstatistikler	26
3.1.2. Yurt Öğrencilerinin Yaşlarına İlişkin İstatistikler	26
3.1.3. Yurt Öğrencilerinin En Uzun Süre İkamet Ettikleri Yerleşim Bölgesine İlişkin İstatistikler	27
3.1.4. Yurt Öğrencilerinin En Uzun Süre İkamet Ettikleri Yerleşim Birimine İlişkin İstatistikler	27
3.1.5. Yurt Öğrencilerinin Medeni Durumlarına İlişkin İstatistikler	28
3.1.6. Yurt Öğrencilerinin Öğrencisi Oldukları Fakültelere İlişkin İstatistikler	28
3.1.7. Yurt Öğrencilerinin Öğrencisi Oldukları Sınıf Seviyelerine İlişkin İstatistikler	29
3.1.8. Yurt Öğrencilerinin En Son Mezun Oldukları Okul Türlerine İlişkin İstatistikler	29
3.1.9. Yurt Öğrencilerinin Aile Tiplerine İlişkin İstatistikler	30
3.1.10. Yurt Öğrencilerinin Kardeş Sayılarına İlişkin İstatistikler	30
3.1.11. Yurt Öğrencilerinin Anne-Baba Hayatta Olma Durumlarına İlişkin İstatistikler	31
3.1.12. Yurt Öğrencilerinin Anne-Baba Birliktelik Durumlarına İlişkin İstatistikler	31
3.1.13. Yurt Öğrencilerinin Anne Öğrenim Durumuna İlişkin İstatistikler	32
3.1.14. Yurt Öğrencilerinin Baba Öğrenim Durumuna İlişkin İstatistikler	32
3.1.15. Yurt Öğrencilerinin Anne Çalışma Durumuna İlişkin İstatistikler	33
3.1.16. Yurt Öğrencilerinin Baba Çalışma Durumuna İlişkin İstatistikler	33
3.1.17. Yurt Öğrencilerinin Çalışma Durumlarına İlişkin İstatistikler	34
3.1.18. Yurt Öğrencilerinin Ailelerinin Aylık Gelirine İlişkin İstatistikler	34

3.1.19. Yurt Öğrencilerinin Daha Önce Yurtta Kalma Durumlarına İlişkin İstatistikler	34
3.1.20. Yurt Öğrencilerinin Hangi Yurtta Kaldıklarına İlişkin İstatistikler.....	35
3.2. Sosyal Uyum Düzeyiyle İlgili Bulgular	36
3.2.1. Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutlarının Norm Dağılımı.....	36
3.2.2. Yurt Öğrencilerinin Cinsiyetleriyle Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanları Arasındaki İstatistiksel Bulgular	37
3.2.3. Yurt Öğrencilerinin Yaşlarıyla Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanları Arasındaki İstatistiksel Bulgular	38
3.2.4. Yurt Öğrencilerinin En Uzun Süre İkamet Ettikleri Yerleşim Bölgesiyle Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanları Arasındaki İstatistiksel Bulgular	39
3.2.5. Yurt Öğrencilerinin En Uzun Süre İkamet Ettikleri Yerleşim Birimiyle Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanları Arasındaki İstatistiksel Bulgular	41
3.2.6. Yurt Öğrencilerinin Öğrencisi Oldukları Fakültelerle Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanları Arasındaki İstatistiksel Bulgular	42
3.2.7. Yurt Öğrencilerinin Öğrencisi Oldukları Sınıf Seviyeleriyle Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanları Arasındaki İstatistiksel Bulgular	45
3.2.8. Yurt Öğrencilerinin Aile Tipleriyle Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanları Arasındaki İstatistiksel Bulgular	46
3.2.9. Yurt Öğrencilerinin Ailelerinin Aylık Geliriyle Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanları Arasındaki İstatistiksel Bulgular	47
3.2.10. Yurt Öğrencilerinin Daha Önce Yurtta Kalma Durumlarıyla Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanları Arasındaki İstatistiksel Bulgular.....	49
3.2.11. Yurt Öğrencilerinin Kaldıkları Yurtlarla Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanları Arasındaki İstatistiksel Bulgular	51
SONUÇ.....	56
KAYNAKÇA	64
ÖZGEÇMİŞ.....	73

KISALTMALAR

İBFF : İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi

MYO : Meslek Yüksek Okulu

SPSS : Statistical Package for the Social Sciences

TDK : Türk Dil Kurumu

TUİK : Türkiye İstatistik Kurumu

Y. M. : Yurt Müdürlüğü

TABLÖLAR LİSTESİ

Tablo 1: Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutlarının Güvenilirliği (α).....	25
Tablo 2: Yurt Öğrencilerinin Cinsiyetlerine İlişkin İstatistikleri	26
Tablo 3: Yurt Öğrencilerinin Yaşlarına İlişkin İstatistikleri	26
Tablo 4: Yurt Öğrencilerinin En Uzun Süre İkamet Ettikleri Yerleşim Bölgesine İlişkin İstatistikleri.....	27
Tablo 5: Yurt Öğrencilerinin En Uzun Süre İkamet Ettikleri Yerleşim Birimine İlişkin İstatistikleri.....	27
Tablo 6: Yurt Öğrencilerinin Medeni Durumlarına İlişkin İstatistikleri.....	28
Tablo 7: Yurt Öğrencilerinin Öğrencisi Oldukları Fakültelere İlişkin İstatistikleri.....	28
Tablo 8: Yurt Öğrencilerinin Öğrencisi Oldukları Sınıf Seviyelerine İlişkin İstatistikleri	29
Tablo 9: Yurt Öğrencilerinin En Son Mezun Oldukları Okul Türlerine İlişkin İstatistikleri.....	29
Tablo 10: Yurt Öğrencilerinin Aile Tiplerine İlişkin İstatistikleri.....	30
Tablo 11: Yurt Öğrencilerinin Kardeş Sayılarına İlişkin İstatistikleri.....	30
Tablo 12: Yurt Öğrencilerinin Anne-Baba Hayatta Olma Durumlarına İlişkin İstatistikleri.....	31
Tablo 13: Yurt Öğrencilerinin Anne-Baba Birliktelik Durumlarına İlişkin İstatistikleri	31
Tablo 14: Yurt Öğrencilerinin Anne Öğrenim Durumuna İlişkin İstatistikleri	32
Tablo 15: Yurt Öğrencilerinin Baba Öğrenim Durumuna İlişkin İstatistikleri.....	32
Tablo 16: Yurt Öğrencilerinin Anne Çalışma Durumuna İlişkin İstatistikleri.....	33
Tablo 17: Yurt Öğrencilerinin Baba Çalışma Durumuna İlişkin İstatistikleri.....	33
Tablo 18: Yurt Öğrencilerinin Çalışma Durumlarına İlişkin İstatistikleri.....	34
Tablo 19: Yurt Öğrencilerinin Ailelerinin Aylık Gelirine İlişkin İstatistikleri.....	34
Tablo 20: Yurt Öğrencilerinin Daha Önce Yurtta Kalma Durumlarına İlişkin İstatistikleri.....	35
Tablo 21: Yurt Öğrencilerinin Hangi Yurtta Kaldıklarına İlişkin İstatistikleri	35
Tablo 22: Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutlarının Norm Dağılımı	36
Tablo 23: Yurt Öğrencilerinin Cinsiyetlerine Göre Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanlarına İlişkin Bağımsız Örneklem t Testi Sonucu	37

Tablo 24: Yurt Öğrencilerinin Yaşlarına Göre Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanlarına İlişkin Tek Yönlü Anova(F) Testi Sonucu.....	38
Tablo 25: Yurt Öğrencilerinin En Uzun Süre İkamet Ettikleri Yerleşim Bölgesine Göre Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanlarına İlişkin Tek Yönlü Anova(F) Testi Sonucu.....	40
Tablo 26: Yurt Öğrencilerinin En Uzun Süre İkamet Ettikleri Yerleşim Birimine Göre Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanlarına İlişkin Tek Yönlü Anova(F) Testi Sonucu.....	41
Tablo 27: Yurt Öğrencilerinin Öğrenim Gördükleri Fakültelere Göre Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanlarına İlişkin Tek Yönlü Anova(F) Testi Sonucu	42
Tablo 28: Yurt Öğrencilerinin Öğrencisi Oldukları Sınıf Seviyelerine Göre Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanlarına İlişkin Tek Yönlü Anova(F) Testi Sonucu	45
Tablo 29: Yurt Öğrencilerinin Aile Tiplerine Göre Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanlarına İlişkin Bağımsız Örneklem t Testi Sonucu	47
Tablo 30: Yurt Öğrencilerinin Ailelerinin Aylık Gelirine Göre Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanlarına İlişkin Tek Yönlü Anova(F) Testi Sonucu.....	48
Tablo 31: Yurt Öğrencilerinin Daha Önce Yurtta Kalma Durumlarına Göre Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanlarına İlişkin Bağımsız Örneklem t Testi Sonucu	50
Tablo 32: Yurt Öğrencilerinin Kaldıkları Yurtlara Göre Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanlarına İlişkin Tek Yönlü Anova(F) Testi Sonucu.....	51

Sakarya Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü Tez Özeti

Yüksek Lisans	x	Doktora	
Tezin Başlığı: Gençlik ve Spor Bakanlığı'na Bağlı Yurtlarda Kalan Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Uyum Düzeylerinin İncelenmesi			
Tezin Yazarı: Şule YILMAZ		Danışman: Dr. Öğr. Üyesi İsmail AKYÜZ	
Kabul Tarihi: Haziran 2019		Sayfa Sayısı: viii (ön bölüm) + 73 (tez)	
Anabilim Dalı: Sosyal Hizmet		Bilim Dalı: Sosyal Hizmet	
Bu araştırmanın amacı Gençlik ve Spor Bakanlığı'na bağlı yurtlarda kalan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinin incelenmesidir. Ayrıca araştırmaya katılan öğrencilerin aile çevresine uyum, sağlıkla ilgili uyum, sosyal uyum, heyecanlarla ilgili uyum düzeylerinin cinsiyet, yaş, öğrenim gördükleri fakülte, öğrenim gördükleri sınıf, sosyo-ekonomik düzeyleri ve daha önce yurttan barınıp barınmama durumlarına göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemeyi amaçlamıştır. Araştırma niteliği ve gerçekleştirme biçimi itibariyle niceliksel ve ilişkisel tarama yöntemiyle yapılmıştır. Araştırma Niğde ilinde Gençlik ve Spor Bakanlığı'na bağlı farklı yurtlarda kalan ve Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi'nde öğrenimine devam eden 440 üniversite öğrencisi üzerinde gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya 211 kız, 229 erkek öğrenci katılmıştır. Çalışma grubunun % 48'ini kız öğrenciler, % 52'sini erkek öğrenciler oluşturmaktadır. Araştırmada veriler H. M. Bell ve R. M. Doli tarafından California Stanford Üniversitesinde geliştirilen ve ülkemizde Remzi Öncül tarafından Türkçeye uyarlanan Sosyal Uyum Envanteri ve araştırmacı tarafından oluşturulan Kişisel Bilgi Formu aracılığıyla elde edilmiştir. Araştırma verileri Bağımsız Örneklem t Testi, Tek Yönlü Varyans Analizi ve Bonferroni Çoklu Karşılaştırma Testi teknikleri kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırma sonucunda bulgular aile çevresine uyum, sağlıkla ilgili uyum, heyecanlarla ilgili uyumun, cinsiyete göre değiştiğini, aile çevresine uyum ve heyecanlarla ilgili uyumun öğrenim gördükleri fakülteye göre değiştiğini, aile çevresine uyumun daha önce yurttan kalma durumuna göre değiştiğini ortaya çıkarmıştır.			
Anahtar Kelimeler: Uyum, sosyal uyum, üniversite öğrencileri.			

Sakarya University
Institute of Social Sciences Abstract of Thesis

Master Degree	x	Ph.D.	
Title of Thesis: Researching About The Social Adaptation Levels Of University Students Living In The Youth And Sports Ministry Dormitories			
Author of Thesis: Şule YILMAZ		Supervisor: Assist. Prof. İsmail AKYÜZ	
Accepted Date: June 2019		Nu of Pages: viii (pre text) + 73 (main body)	
Department: Social Work		Subfield: Social Work	
The aim of this study is to search the social adaptation levels of university students living in the youth and sports ministry dormitories. Also, it was aimed to determine whether the compliance levels of the students participating in the study, adaptation to the family, adaptation to health, social adaptation, and excitement differed according to gender, age, the faculties they studied, the class they studied, the socio-economic levels and whether they were previously in the dormitory or not. The study was conducted by means of quantitative and relational screening methods. The research was carried out on 440 university students staying in different dormitories of the Ministry of Youth and Sports in Niğde and continuing their education at Niğde Ömer Halisdemir University. 211 female and 229 male students participated in the study. 48% of the study group consisted of female students and 52% of male students. The data were obtained by H. M. Bell and R. M. Doli from the University of Stanford, California and the social adaptation inventory developed by Remzi Öncül in Turkey was obtained by the researcher Personal Information Form. The data were analyzed using the Independent sample t test, One-way analysis of variance and Bonferroni Multiple Comparison Test. As a result of the study, the findings show that adaptation to family environment, compliance with health and excitement vary according to gender; The adaptation to excitement and excitement about family environment has changed according to the faculty they study; It has been revealed that adaptation to family environment has changed according to the dormitory.			
Keywords: Adaptation, social adaptation, university students.			

GİRİŞ

Bu kısımda araştırmanın konusu, problemi, önemi, amacı, yöntemi, sayıtlıları ve sınırlılıkları ile ilgili bilgiler verilmiştir.

Araştırmanın Konusu ve Problemi

Üniversiteyi kazanarak ailesinden ayrılıp başka bir şehirde yaşamaya başlayan üniversite öğrencileri, kendilerini bir anda başka bir akademik ve sosyal çevrenin içinde bulmaktadır. Daha önce ailesinden hiç ayrılmayan birçok öğrencinin yabancı oldukları bu çevrede kendi yaşam yükümlülüklerini de üstlenmeleri gerekmektedir.

Üniversite yılları; en düzensiz, karışık ve sıkıntılı gelişim dönemlerinden biri olup, biyolojik ve sosyal açıdan çocukluktan yetişkinliğe geçme zamanı sayılan ergenlik döneminin sonuna denk gelir. Bu gelişim zamanı, çocuklukla yetişkinlik arasındaki dönemin karmaşık olan durumunun yanında, üniversiteyi kazanıncaya kadar yaşadığı evden, kardeşlerinden ve anne babasından ayrılma, yeni katıldığı ortamda doğru arkadaş belirleme, okuduğu bölüme göre gelecekteki mesleğine aday olmak gibi sorunların görüldüğü senelerdir (Özdel ve ark., 2002; akt. Özkan ve Yılmaz, 2010). Üniversite öğrencilerinin aile, kardeş, yakın arkadaş ve akraba yardımının bir anda ortadan yok olduğu bu tanıdık olmayan ortama hızlıca uyum sağlaması gerekmektedir (Karahan ve ark., 2005).

Üniversite öğrencilerinin sorunlarının saptanması; hem toplumun örnek modeli olarak hem de gelecekteki yönetici ve elit olacak olan toplumsal kesimi daha çözümsel anlamayı sağlayacaktır. Açıklama ve anlama süreci ile sorunların belirlenmesi ve sorunlara çözüm yolları üretilmesi bilimsel bilginin en önemli işlevidir (Bayhan, 2013).

Üniversite öğrencilerinin bu süreçte yaşadıkları sorunlar ise uyum sürecini olumsuz etkilemekte ve uyum sürecinin uzamasına sebep olmaktadır. Uyum problemlerini çözemeyen bazı öğrenciler ise üniversiteyi bırakmaktadır. Bu nedenle, üniversite öğrencilerinin akademik, kişisel ve sosyal uyumlarını artırmak için bu süreçte kendilerine destek vermek gerekmektedir. Özellikle sosyal destek, akademik başarıya da katkı sağladığı ve bireysel uyumu olumlu şekilde etkilediği için üniversiteye uyumun en önemli unsurlarından biridir. Günümüzde üniversitede okuyan öğrencilerin büyük bir kısmı devlet yurtlarında kalmaktadır. Bu noktalardan hareketle araştırmanın konusu

Gençlik ve Spor Bakanlığı'na bağlı yurtlarda kalan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinin incelenmesi olarak belirlenmiştir.

Oswald ve Clark (2003) üniversite ortamına uyum sürecinde, üniversite öğrencilerinin akademik uyumları hakkında çok fazla çalışma olmasına rağmen, sosyal uyumları hakkında yeterince çalışma olmadığı üzerine dikkat çekmişlerdir (Duru, 2008). Halbuki üniversite öğrencileri akademik ve kişisel uyum sorunlarının yanında sosyal uyum sorunları da yaşamaktadır.

Son yıllarda ise sosyal uyum konusunda yapılan araştırmalarda artış olduğu, akademik ve bireysel uyumla birlikte sosyal uyum konusunun da ele alındığı gözlemlenmiştir. Bu artışın asıl sebebi; sosyal desteğin kişinin fiziksel ve psikolojik sağlığı açısından öneminin anlaşılması ve sosyal uyumu sağlamış bireylerin akademik başarılarının daha yüksek olduğunun fark edilmesi olarak düşünülebilir.

Mallinckrodt (1988) üniversite öğrencilerinin akademiye yönelik uyumlarının sağlanması için sosyal uyumlarının sağlanmasını ilk önce yerine getirilmesi gereken zorunluluk olarak düşünmekte ve sosyal uyumun unsurlarını; üniversitenin içinde barındırdığı sosyal yaşam alanı, öğrencilere yönelmiş olan sosyal yardım ağı, ilk defa kazanılan sosyal bağımsızlıklar ve tüm bunların bir bütün meydana getirecek şekilde etkileşim içinde olmaları olarak ifade etmiştir. Baker, McNeil ve Sıryk da (1985) sosyal uyum öğelerini; içinde yaşadığı ev veya kaldığı yurt arkadaşları ile, hep bir arada faaliyetlerde birlikte bulunduğu ve yaşamına ortak ettiği arkadaşlarıyla, üniversiteyi yöneten kişilerle ve üniversite çalışanları ile geliştirdiği karşılıklı bağlar ve üniversitede görev yapan akademisyenlerle ve yaşanmışlıklar olarak ifade etmiştir (Karahan ve ark., 2005).

Bu araştırmanın problemi, araştırma konusuna bağlı olarak Gençlik ve Spor Bakanlığı'na bağlı yurtlarda kalan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinin cinsiyet, yaş, okudukları fakülte, okudukları sınıf seviyeleri, mensup oldukları aile tipi, en uzun süreyle yaşanan yerleşim yeri, en uzun süreyle yaşanan yerleşim bölgesi, aile aylık geliri, daha önce yurttaki kalma durumu, şu anda kaldıkları yurt değişkenlerine göre değişip değişmemesidir.

Araştırmanın Önemi

Ülkemizde üniversite öğrencileri yaygın olarak 18-24 yaşları arasındaki bireyleri kapsamaktadır. Ülkemizde Nüfus Müdürlüğü'nün son verilerine göre 18-24 yaşları arasındaki gençlerin sayısı 9.337.514'tür. Bu sayı Türkiye nüfusunun % 11,26 sını oluşturmaktadır. 2017-2018 yılı Yükseköğrenim Kurumu istatistiklerine göre ön lisans ve lisans okuyan öğrenci sayısı 7.010.598'dir. Gençlik ve Spor Bakanlığı, 2018 yılı faaliyet raporuna göre 689.064 öğrenci yatak kapasitesine sahiptir. Yani üniversite okuyan gençlerin yaklaşık % 9,83'ü Gençlik ve Spor Bakanlığı'na bağlı yurtlarda kalmaktadır.

Bu veriler, ülkemizdeki 18-24 yaş arasındaki nüfusun yaklaşık %75,08'ini üniversite gençliğinin oluşturduğunu göstermektedir. Bu yüksek oran üniversite öğrencilerinin ve bu öğrencilerin karşı karşıya kaldıkları sorunlar üzerinde özellikle durulması gerektiğini kanıtlar niteliktedir.

Konu ile ilgili yapılan literatür araştırmasında Türkiye'de yurttan kalan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerini ele alan sınırlı sayıda çalışma olduğu belirlenmiştir. Buna ek olarak üniversite öğrencilerinin sosyal uyum sorunları hakkında farklı disiplinlerde araştırma yapılmış olmasına rağmen sosyal hizmet alanında konuyla ilgili yeterli çalışma yapılmadığı yönünde kanaatler oluşmuştur. Bu araştırma, Türkiye'de Gençlik ve Spor Bakanlığı'na bağlı yurtlarda kalan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinin incelenmesi, verilerin yorumlanarak sorunlara sosyal hizmet perspektifinden çözüm önerileri sunması ve bilgi eksikliklerinin giderilmesine katkı vermesi açısından önemlidir.

Araştırmanın Amacı

Araştırma Gençlik ve Spor Bakanlığı'na bağlı yurtlarda kalan ve üniversitede okuyan öğrencilerin sosyal uyum düzeylerinin bazı değişkenlere göre incelenmesini ve bu doğrultuda ortaya çıkan sosyal uyum sorunlarının sosyal hizmet perspektifinden ele alınmasını amaçlamaktadır.

Araştırmanın Yöntemi

Araştırma konusunun mahiyeti bu araştırmanın niceliksel ve ilişkisel tarama yöntemiyle gerçekleştirilmesini gerektirmiştir. Nicel araştırma veri toplama tekniği olarak anket formu kullanılmıştır. Form; araştırmacı tarafından geliştirilerek öğrencilerin kendisiyle

ilgili bilgilerinin yer aldığı kişisel bilgi formu ve H. M. Bell ve R. M. Doli tarafından California Stanford Üniversitesinde geliştirilen ve ülkemizde Remzi Öncül tarafından Türkçeye uyarlanan Sosyal Uyum Envanteri'nden oluşmuştur. Gençlik ve Spor Bakanlığı'na bağlı yurtlarda kalan üniversite öğrencileri ile anket yapılmıştır.

Araştırmanın Sayıtları

-Araştırmaya katılan öğrencilerin Kişisel Bilgi Formunu ve Sosyal Uyum Envanterini doğru cevapladıkları varsayılmaktadır.

- Araştırmada kullanılan; öğrencilerin kendileriyle ilgili bilgilerinin yer alacağı Kişisel bilgi formunun ve Sosyal Uyum Envanterinin ölçmek istediği özellikleri doğru bir şekilde ölçtüğü varsayılmaktadır.

- Seçilen örneklem grubunun evreni belirgin bir şekilde yansıttığı varsayılmaktadır.

Araştırmanın Sınırlılıkları

Bu araştırma;

- Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesinde 2018-2019 eğitim öğretim yılında öğrenim gören ve Niğde ilinde Gençlik ve Spor Bakanlığı'na bağlı yurtlarda kalan 440 üniversite öğrencisi ile sınırlıdır.

- Araştırmada sosyal uyum düzeyleriyle ilgili bilgiler Sosyal Uyum Envanterinin maddeleri ile sınırlıdır.

1. BÖLÜM : KONU İLE İLGİLİ KURAMSAL ÇERÇEVE

Bu bölümde araştırmaya konu olan uyum kavramı üzerinde durulmuş, uyum türleri açıklanmış ve uyumu etkileyen etmenlerden bahsedilmiştir.

1.1. Uyum Kavramı ve Türleri

Uyum, herhangi bir canlı varlığı çevre ile karşılıklı olarak birbirini etkilemesi bakımından değerlendiren biyolojik asıllı bir kavramdır. İnsan hayatında gerçekleşen tüm değişiklikler uyum sürecini de birlikte gelişip oluşmasını sağlamıştır. Darwin'in evrim teorisinin ana ögesini oluşturan bu kavram, kısaca insanın etkileşimde bulundukları tabii çevreye uyum sağlamasını ifade eder ve bu çevreye yeterli düzeyde uyum sağlayamayan varlıklar canlı olma durumunu yitirir. Bu durumda yaşamak daimi olarak uyum sağlama sürecidir. Psikolojik bakımdan değerlendirildiğindeyse, her varlığın çevre ile karşılıklı birbirini etkilemesi yoluyla giderilmesi lazım olan bazı ihtiyaçları olduğu düşünülürse, uyum süreci varlıkların ihtiyaçlarının giderilmesi sürecinde ihtiyaçlarının karşılanmasını önleyen sebepleri yok etmek için harcanan güçleri kapsar (Erdoğan ve ark., 2005).

Literatüre bakıldığı zaman uyum kavramı farklı şekillerde tanımlanmıştır. Bunlardan bazıları şöyledir;

Akıncı'ya (2007) göre uyum, zorluklarla birden karşılaştığında lazım olan bilgileri bir araya getirme ve bu bilgilerden kendine yarar sağlama, eylemleri bir taraftan kişilik özelliklerinin bütünlüğünü koruyacak, diğer taraftan çevreyle ilgili etkenlerin üstünden gelebilecek bir biçimde düzenleme, iç ve dış koşullardan meydana gelen, tabii ve toplumla ilgili gerekliliklerin sebep olmasıyla ortaya çıkan yeni duruma yabancılık duymama süreci, kişinin kendi öz varlığıyla ve çevresiyle dengeli ve tesirli bir şekilde karşılıklı bağ kurabilmesi, bu ilgiyi geliştirebilmesidir.

Yavuzer'e (1997) göre, insan içinde olduğu arkadaş grubundan farklı yerde ve farklı özellikleri bulunan gruplarla etkileşime geçip yarar sağlayacak nitelikte ilişki başlatabiliyorsa, toplumca kabul gören tutum ve eylemlerde bulunabiliyorsa ve yerine getirdiği bu görevde gerektiği ölçüde doyum elde ediyorsa uyumlu olduğu ifade edilebilir. Öyleyse uyum: insanda var olan niteliklerin kendiliği ile içinde yaşadığı

toplum arasında dengeli bir bağ oluşturabilmesi ve bu bağı düzenli olarak devam ettirebilmesidir (Geylan, 2010).

Uyum sadece sosyal ortamın arzularına ve değişikliklerine bakarak doğru söz ve eylem gösterme biçiminde düşünülmemelidir. İnsan hayata geldiği andan itibaren doğumundan ölümüne kadar geçen süre boyunca daima değişme ve gelişme durumundadır. Bu ileriye doğru değişme yani gelişme bazı zamanlarda hızlı bazı zamanlarda ise yavaş olmaktadır. İnsanın ruhsal, duygusal, toplumsal ve biyolojik bir canlılığı vardır. Psikolojik, duygusal, sosyal ve biyolojik yönlerinin dengeli bir biçimde kaynaşması insanın bütün hayatını biçimlendirerek ortaya çıkmasını sağlar. Bu düzen niteliğini yitirdiğinde ise uyumlu olmayan tutum ve eylemler ortaya çıkar. Adler, "yaşama biçimi" şeklinde değerlendirdiği uyum kavramını; insanın tabiata karşı eksik ve güvensiz bir canlı olarak var olduğunu, bu eksiklik ve güvensizlik hissinin, hayata uyum sağlayabilmek ve ileriye yönelik gelişebilmek için hem lazım hem de itici etkisi olduğunu ifade eder (Yanbastı, 1990; akt. Geylan, 2010).

TDK'ya (2012) göre uyum, bir bütünün ayrılmış bölümleri arasında var olan uygun olma durumu, ahenklik şeklinde tanımlanmaktadır.

Balcıoğlu'na (2001) göre uyum, insanda var olan özellikleriyle kendi kişiliği ile yaşamını sürdürdüğü toplum arasında dengeli bağ kurabilmesi ve bu bağı devam ettirebilmesidir.

Uyum, organizmanın hayatta kalmak ve yaşamını devam ettirebilmek için kendi doğal ortamında, çevresindeki çeşitli koşullara adapte olma yeteneği olarak tanımlanmaktadır (Hezer, 2018).

Uyum kavramı, bireyin kendisi ve içinde yaşadığı toplumla sağlıklı yollarla bilgi alışverişinde bulunabilmesi ve yaşamı boyunca bu ilişkiyi devam ettirebilmesi, karşısına çıkan engellere karşı başarı kazanabilmesi olarak açıklanabilir. Uyumlu birey inceleleyici, gözden geçirici, veri toplayan, bütün hislerini ve düşüncelerini ifade edebilen, çözüm getirilmesi gereken durumları kabul edebilen, diğer insanlardan yardım talep edebilen, özgüvenli, sorunları çözmek için gerekli eylemlerde bulunan, ruhsal gerilimlerin üstesinden gelme metotlarını kullanandır (Tutkun, 2006).

Türkel (2010) uyumu kısaca, bireyin hem kendisiyle hem de toplumla dengeli ve etkili bir bağ sağlayabilmesi, bu bağı ilerletebilmesi ve devamlı hale getirebilmesi şeklinde tanımlamıştır.

Uyum insanın kendisiyle ve çevresiyle karşılıklı olarak sağlıklı bağ oluşturabilmesi ve bu bağları düzenli olarak devam ettirebilmesidir. Uyum terimini farklı yaklaşımlar değişik açılardan değerlendirip incelemiştir. Bu terimle ilgili yazılmış olan yazılarda, uyum ve uyumsuzluk, olağan-olağan olmayan şeklinde, ruh sağlığı bakımından sağlığı yerinde olan-sağlığı yerinde olamayan şeklinde değerlendirilmektedir. Uyum terimini istatistiksel bakımdan ele alanlar ise çoğunluğun tutum ve davranışlarını kriter olarak belirleyip, normal dağılım eğrisinin uç noktalarında bulunmama halini olağan, doğal kabul etmektedir. Kliniksel yaklaşımlarda ise olağan ruhsal bozukluğun anlaşılmasına yönelik şeylerin olmaması manasında kullanılmaktadır (Özgüven, 1992).

1.1.1. Kişisel Uyum

Aslan'a (2008) göre, kişilik sözcüğünün kökü "Persona" yani eski Yunan oyunlarında drama oyuncularının var olan kişilerin özyapısından ziyade rol aldıkları tiplerini temsil edebilmek amacıyla kullandıkları maskelere dayanmaktadır. Zamanla bireyin gerçekte gösterdiği hal ve eylemlerinin tamamını açıklayabilmek amacıyla kullanılmıştır. Kişilik sözcüğü günümüzde ise, genel olarak bireyin eylemlerini kontrol eden içsel kaynakların yarattığı, fizyolojik doğasıyla ve deneysel açıdan öğrenilenleri içine alan bireyin öğrenme, eylem, algılama, baş edebilme düşünme örüntülerini ifade etmektedir (Çelik, 2018).

Kişisel uyum, kişinin ruhsal yaşamında bütünüyle sağlamak ve sürdürmek istediği uyumdur. Ayrıca kişinin yaşamını sürdürdüğü çevrenin ilgi, arzu ve farklılaşmasına uygun tutum ve eylemlerde bulunması kişisel uyumu etkilemektedir (Cüceloğlu, 2015).

1.1.2. Akademik Uyum

Akademik uyum, üniversite öğrencilerinin üniversite yaşamında lazım olan akademiyle ilgili olan sorumlulukların üstesinden gelmelerini ve bu süreçle ilgili algılarını kapsamaktadır. Akademiyle ilgili başarı, akademiyle ilgili yeter olma durumu, akademiyle ilgili güdülenme, akademiyle ilgili hedef ile akademiyle ilgili çevreden doyum sağlayabilme gibi birincil konuları sınırları içine alan akademik uyum süreci,

akademiyle ilgili başarı, öğrencinin bireysel özellikleri, akademiyle ilgili amaçları, akademik ortamdaki öğretim elemanları ve arkadaş gruplarıyla kurulan bağlar gibi değişkenlerle çok fazla çalışılmaktadır (Sevinç, 2010).

1.1.3. Sosyal Uyum

‘Sosyal’ kelimesi Latince *socius* kelimesinden türetilmiştir. *Socius*’un kelimesinin anlamı ‘bir arada, beraber, hep beraber, birlikte’ oluş’tur.

Sosyal uyum, insanın kendinden farklı insanlarla sosyal anlamda uyum sağlayabilmenin üstesinden gelmesi, ortak özellikleri bulunan grubunda öz varlığını özgür bir şekilde ifade edebilmesidir (Sandström, 1979; akt. Ögüt, 2000).

Sosyal uyum bireyin toplumsal çevreye başarılı bir şekilde uyumlu davranışlar geliştirebilmesidir. Toplumsal çevreye uyum sağlayabilmesi için ise bazı maharetlerinin olması gerekir ki bu maharetler de sosyal uyum becerileridir. Sosyal uyum becerileri; duygu ve düşüncelerini aktarabilme becerileri, insanlar arasında karşılıklı iletişim kurma becerileri, kendi öz varlığını ortaya koyma becerileri olarak sayılabilmektedir (Tapmaz, 2012)

Tutkun’a (2006) göre sosyal uyum; insanın çevresiyle uygun ve istenilen özellikleri taşıyan, yarar sağlayan ilişkiler kurabilmesi ve bu bağları üstün bir şekilde sürdürebilmesidir.

Duru’ya (2008) göre sosyal uyum; insanın toplumsal çevresiyle etkili bağlar oluşturma süreci olarak tanımlanabilir.

Watts’a (1979) göre, bireyin diğer bireylerle sağlıklı ilişkiler kurması, onlar ile uyum içerisinde olması ve kendini özgün bir birey olarak gerçekleştirebilmesi bireyin sosyal uyumunu göstermektedir (Aras, 2015).

İnsan kişisel ve sosyal yönü olan bir canlıdır. Ayrıca insanlar tek başına değil diğer insanlarla birlikte, topluluklar halinde yaşamaktadır. Bu yüzden insanın ruhsal dünyasında denge olması ne kadar önemliyse sosyal hayatında denge olması o kadar önemlidir. İnsanın dengeli, sağlıklı ve mutlu bir yaşam sürdürebilmesi için içinde bulunduğu insan gruplarıyla uyumlu olması ve sosyal uyum düzeyinin yüksek olması gerekmektedir.

İnsanın sosyal yaşama uyum sağlamasını çeşitli faktörler belirlemektedir. Bunlardan bazıları, sosyal yaşamın neden olduğu ve insanın uyum sağlama sürecini kolay bir duruma getiren ya da güçleştiren faktörlerdir. İnsanın yeni bir sosyal yaşama uyumu sürecinde, yeni çevrenin uyum sağlama sürecini kolay bir hale getiren veya zor bir hale getiren etkisinin haricinde, bireye özgü olan ve kişinin kendine özgün özellikleriyle ilgili faktörler insanın sosyal tutum ve eylemlerini belirleyen diğer başka bir boyutu oluşturmaktadır. (Duru,2008).

Sosyal uyum düzeyi yüksek kişiler, diğer bireylerle iletişime girmekten zevk alırlar ve diğer kişilerin anlattıklarına karşı ilgi duyarlar. Grup içinde katı ve sert bir tutum içinde olmazlar. Başka bireylerin haklarını çiğnemez, kendi bireysel arzularını grubun ihtiyaçlarını da göz önüne alıp değiştirme esnekliğine sahiptirler. Sosyal çevrelerinde hangi davranışların onaylanıp hangi davranışların onaylanmayacağını bilincindedirler. Hem severler hem de sevilirler. Sosyal olaylar karşısında kendilerini doğru bir biçimde yönetebilirler (Özgüven, 1992; akt, Çelik, 2018).

Hezer' (2018) göre sosyal uyum; bireyin ruhsal, fiziksel, sosyal, ahlaki, duygusal yönden kendisiyle ve çevresiyle kurduğu dengeli, olumlu ilişkiler bütünü ve bireyin değişen koşullara adapte olabilmesini gerektiren, genel olarak olumlu yönde seyreden bir süreç olarak tanımlanabilir.

Yapılan birçok araştırmaya göre, okula başlamadan önce, tüm çocuklar yaşlılarıyla sınırlı bir etkileşim içinde bulunurlar. Paylaşımları çoğunlukla oyun ekseninde dönmektedir. Diğer insanlarla tam olarak iletişim kurmayı, okul yıllarında öğrenirler. Özellikle okulun ilk yılında etkileşime geçebilme becerisinin kazanılması gerekmektedir. Her çocuğun grup normlarına uymayı, belirli kuralları takip edebilmeyi, tepkisel davranmamayı öğrenmesi gerekmektedir. Okula başlayıncaya kadar sürdürdüğü özgür eylemlerini bir tarafa bırakmalı ve sosyal açıdan uyulması gereken ilkelere, toplum ihtiyaçlarına göre uygun eylemde bulunma yeteneklerini kazanmalıdır. Çocuğun sosyal uyum düzeyinin yüksek ve sosyal uyumunun başarılı olması için, başarılı insan ilişkileri olmalıdır (Aydın, 2012).

Avcı'ya (2003) göre bireyin gerek kişisel gerek de toplumsal uyumları, yaşadığı toplumsal ortamla ilişkilidir. Yani aile, kardeş, akraba, arkadaş ve okul çevresi gibi etmenler bireyin toplumsal uyumunda etkili olan yapılardır.

1.2. Uyumu Etkileyen Faktörler

Uyumu etkileyen faktörler olarak aile, kültür, arkadaşlık ilişkileri, kitle iletişim araçları, sosyo-ekonomik düzey sıralanabilir.

1.2.1. Aile

Aile yani anne, baba, kardeş ve akrabalar çocuğun doğduğu anda iletişim kurduğu ilk kişileri oluşturmaktadır. Çocukluğu boyunca aileyle olan ilişkiler çocuğun sosyalleşmesinin temelini oluşturmakta ve önemli ölçüde etkilemektedir.

Aile, yaşambilimsel ilişkiler sonucunda insan ırkının sürekliliğini sağlayan, toplumsallaşma sürecinin ilk olarak meydana geldiği, karşılıklı ilgilerin belli ilkelere dayandığı ve o zamana kadar toplumda meydana getirilmiş maddi ve ruhsal zenginlikleri gelecek kuşaklara aktaran, biyolojik, ruhsal, iktisadi, sosyal, hukuksal vb. yönleri var olan en küçük toplumsal birimdir (Sayın, 1990; akt. Avcı, 2010).

Yörükoğlu'na (2003) göre, sağlıklı bir sosyal uyumun gerçekleşmesini engelleyen bazı etkenler vardır ve şu şekilde sıralanabilir:

- Sosyal açıdan davranışları yetersiz olan ailelerde yetişen çocuklar, aile dışında çok başarılı bir şekilde güdülenmiş olsalar bile sosyal uyum düzeyleri istenilen seviyede olmaz.
- Bireyin ailesinde örnek aldığı kişiler sağlıklı değilse, aile dışındaki sosyal uyum düzeyleri de bu durumdan olumsuz etkilenecektir.
- Bireyin sosyal uyumunu gerçekleştirmek üzere güdülenmemiş olması, sosyal çevresinde edindiği ilk sosyal tecrübelerinin yetersiz olmasından kaynaklanır (Çelik, 2018).

Anne-babanın demokratik, eşitlikçi, tutarlı davranışları; baskıcı ve otoriter bir tutum sergilemesi veya aşırı koruyucu davranması çocukların farklı sosyal tutum ve tavır geliştirmesine neden olur. Demokratik, eşitlikçi ve tutarlı bir ortamda yetiştirilen çocuklar özgüvenli ve sosyal olmaktadır. Aşırı baskıcı, koruyan ve yasaklar koyan anne-baba davranışlarında bulunan ailede yetişen çocuklar ise pasif, otokontrollü olmayan, davranışlarının sürekli kontrol edilmesine daha fazla gereksinim duyan

çocuklar olmaktadır. Bu çocuklar, sosyal yaşantılarında ve sosyal ilişkilerinde diğer çocuklara göre geride kalmaktadırlar (Kulaksızoğlu, 2009).

Anne-babanın otoriter tutum sergilemesi, çocuğun kendisini başkalarına bağımlı hissetmesine ve bağımsız davranışlarının gelişmesinin engellenmesine neden olur. Sevgi, ilgi, paylaşım, destek veya şefkatin çocuktan esirgenmesi çocuğun kendine güven duygusunun gelişmesini engelleyerek asosyal, pasif, ürkek, utangaç, çekingen, başka bireylere bağımlı bir kişilik yapısı geliştirmesine neden olmaktadır. Özellikle evde sık sık uygulanan ceza çocuğun içten denetimli olmasını engellemektedir ve dıştan denetimli bir kişilik oluşturmaya sebep olmaktadır. Bu durum da çocuğun başka bireylerle iyi ve sağlıklı ilişkiler kurmasını engellemektedir. Çocuk kendisine ceza veren anne-babasına karşı öfke, kızgınlık gibi duygular geliştirmektedir. Otoriter, sert ve baskıcı bir tutum çocuğun sosyal uyum sorunu yaşamasına sebebiyet vermektedir (Çağdaş ve Seçer, 2002; akt. Hezer, 2018).

İlk toplumsal ilişkilerde anne-baba ile çocuk arasındaki bağın öneminden söz eden Koptagel (1984) de, anne ve babanın çocuğuna karşı aşırı anlayışlı ya da aşırı anlayışsız, aşırı gözetici ya da çok aldırışsız davranışta bulunmasının, az veya fazla sevgi ifade etmesinin yanında çocuğuna karşı eylemlerinde tutarlı ve kararlı olmamasının, çocuğun bireysel gelişimini ve eylemlerini olumsuz yönde etkileyebileceğinin üzerinde durmakta, hatalı ve çift yönlü olmayan tavırlarla büyüyen çocuğun daha sonra katılacağı sosyal çevre içerisindeki diğer insanlarla arasındaki ilişkilerde başarılı bir uyum sağlamada zorluklarla karşı karşıya kalabileceğini ifade etmiştir (Aydın, 2012).

Bakırcıoğlu (2002) uyumsuzluğa ve davranış bozukluklarına sebep olan birden fazla neden sıralamıştır. Sıralanan nedenler arasında en fazla nedenin aile çevresiyle ilgili olanların sebep olduğu görülmüştür. Sıralanan nedenlerin bazıları şunlardır:

- 1- Aile içi ilişkilerin ve karşılıklı olarak etkilemenin kötü olması.
- 2- Anne ve babanın ilgi göstermeyen veya aşırı ilgi gösteren olması.
3. Anne ve babanın ayrılmış veya ailenin parçalanmış olması.
4. Anne ve babanın alkol, uyuşturucu vb gibi bağımlılık yapıcı maddeler kullanması.
5. Çocuğa zorba, tutarlı ve kararlı olmayan bir sıkıdüzen uygulanması.

6. Çocuğun yanlış zamanlarda, yanlış şekilde veya aşırı derecede cezalandırılması.
7. Çocuklarla olan ilişkilerde karasız ve insiyatifsiz davranış sergilenmesi.
8. Anne ve babanın çalışmaması, sosyo-ekonomik anlamda zorluk çekmesi.
9. Çocuğun okulda notlarının düşük olması.
10. Kötü öğrencilerle arkadaşlık kurması.
11. Çocuktan beklentinin az olması veya hiç beklenti olmaması.
12. Çok fazla toplumsal baskı olması, çocuğun özgürlüklerinin sınırlandırılması (Bayram, 2013).

1.2.2. Kültür

İnsanlar, yaşamları süresince tek başına değil diğer insanlarla beraber yaşamışlar ve topluluklar halinde var olmuşlardır. İnsanların ortaklaşa olarak hep birlikte yaşamaları sonucunda birbirlerini karşılıklı olarak etkilemelerini ve böylece onlara özgü ortak değer, tutum ve yargıların oluşmasını sağlamıştır. Bu durum zaman içerisinde farklı insan topluluklarının kendilerine ait yaşam anlayışını ortaya çıkarmıştır. Kendi tutum, değer ve yargılarıyla var olan insan toplulukları, varoluşlarını devam ettirebilmek için, kendi içlerinde oluşturdukları kültürel sistemi gelecek nesillere de aktarmıştır. Bu da, insanların belli bir amaç için teşkilatlanmış topluluk yaşamını kabul etmesi, doğru bulması ve bu kurallara uygun yaşamasıyla meydana gelmiştir. İnsanlar kendilerinde bulunan tüm farklılıklara karşın rağmen, içinde yaşadıkları toplumla bütünleşmeyi, diğer insanlarla uyumlu bir şekilde yaşamlarını sürdürmeyi, içinde yaşadığı insan topluluğuna uygun davranışlarda bulunmayı öğrenmiştir. (Coştu, 2009).

İçinde bulunulan toplumsal çevrede çocuk yetiştirme yöntemini içinde bulunulan toplumun yaşayışı şekillendirir. Ülkenin gelenek görenekleri, ekonomiyle ilgili ilişkileri başta olmak üzere, o ülkenin coğrafyası ve tarihi de çocuğun ulusal kişiliğiyle ilgili özelliklerinin meydana gelmesinde etkili olur. Bu noktada ailenin üstüne düşen rol, içinde yaşanılan toplumun kültürünün gelecek nesillere aktarılmasını sağlamaktır (Yörükoğlu, 1996; akt. Nadir, 2015).

Yaşanılan toplum, çocuğun doğduğu andan itibaren cinsiyetine, yaşına, ailesine göre kıyafeti, eylemleri, konuşmaları, yiyip içtikleri, gezmesi hakkında uyması gereken bazı

kurallar koyar. Uyması gereken bu ilkelere uymayanlar içinde yaşadığı topluluk tarafından kınanır, ayıplanır, cezalandırılır. Böylece her çocuk zaman içinde topluma uymak için içinde yaşadığı toplumun kural, norm, değer ve yargılarını öğrenir.

Bu durumun olumsuz tarafı ise kültürel farklılıklar sonucunda farklı kültürlerde yetişen fakat bir arada yaşamak zorunda kalan çocukların sosyal uyumsuzluk gösterebilme ihtimalidir.

1.2.3. Arkadaşlık İlişkileri

Toplumsallaşmanın ve sağlıklı bir sosyal uyumun en önemli araçlarından birinin de akran ilişkileri olduğu kabul edilmektedir. Çocuk aileden bağımsız yaşayabileceği bir dünyaya genelde okulu ve arkadaşları sayesinde adım atmaktadır. Çocuğun sosyalleşmesinde ve uyum sağlamasında akranları ve onlarla olan ilişkisinin niteliği önemsenmektedir. Çocuğun okul hayatında ve yaşantısında olumlu bir benlik geliştirmesinde ve özgüven sağlamasında akran ilişkisi çok önemli bir rol oynamaktadır. Çocuğun arkadaşlarıyla yaşadığı olumsuz yaşantılar ve akranlarıyla iyi ilişkiler kuramaması çocuğun okula, arkadaşlarına ve çevreye karşı ön yargı geliştirmesine neden olmaktadır (Hezer, 2018).

Çocukların kendi haklarını korumasına, kendi haricindekilerin hak ve yükümlülüklerine saygı göstermeyi öğrenmesine akranlarıyla kurduğu olumlu ilişkiler yardımcı olmaktadır. Bu sayede, çocuk toplumsal hayatın yöntem ve ilkelerini öğrenmekte ve içselleştirmektedir. Arkadaşlıklar, çocukların güven duygularının gelişmesine yardımcı olmakta, sosyal bir yapının parçası olmalarını sağlamakta, özgüvenlerini artırarak sosyal yönden uyum sağlamalarını kolaylaştırmaktadır. Arkadaşları olan çocuklar, arkadaş olmayan çocuklara nazaran sosyal olarak daha yeterli görülmektedir. Kendi ilgi ve yetenek seviyeleriyle aynı yada benzer ilgi ve yetenek seviyesine sahip çocuklar; arkadaş seçerken bu durumu ölçüt olarak kullanmaktadır. Arkadaş grubu tarafından desteklenen çocukların daha beğenilen ve daha sosyal oldukları ayrıca diğer çocuklara göre daha az tutum ve davranış problemi sergiledikleri görülmektedir (Hartup, 2000; akt. Hezer, 2018).

Çetin ve arkadaşları (2003) ise gerçekleştirmiş oldukları araştırmada arkadaş bağları zayıf ve eksik olan çocukların yaşamlarının sonraki döneminde psikolojik, davranışsal ve toplumsal alanlarda problemler yaşama ihtimalinin diğer çocuklara göre daha fazla

olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Bu problemler arasında derslerinde başarısızlık, zorbalık, psikolojik sorunlar ve suça yönelim sayılabilmektedir. Bu noktadan hareketle zayıf olan sosyal becerilerin, çocukken yaşanan engeller ve ileriki yaşlarda yaşanabilecek uyumsuzluklarla ilişkisi olduğu sonucuna varılmaktadır (Bayram, 2013).

Sosyologlar, çocuğun içinde yaşadığı grupta edindiği arkadaşlarının, çocuğun değerlerinin ve eylemlerinin oluşmasında çok fazla etkin olduğunu ifade etmektedir. Edindiği arkadaşların insan üzerindeki etkisi ergenlikte ayırt edici bir biçimde belirginleşir. Ergenlik çağındaki gençler kendi özelliklerini oluşturma ve diğer arkadaşlarının arasında yer alma sürecinde o zamana kadar en çok yanında bulunmak istedikleri ailelerinden uzaklaşmak ve bağımsızlaşmak isterler (Sezal, 2003: 101).

Arkadaşlık gruplarını birbirine yakın yaştaki çocuklar oluşturur. Belirli bir yaşa gelenler hayatlarının sonuna kadar arkadaşlıklarını devam ettirirler. Çocuğun okula gidene kadar en çok zamanı aileyle geçirdiği için sosyalleşmesine etkisinin ne kadar önemli olduğu tahmin edilmektedir. Fakat günümüzde özellikle kadının iş yaşamına atılmasıyla birlikte 0-6 yaş grubu çocuklar kreşe başlamakta, çocuğun sosyalleşmesini ve sosyal uyumunu sağlayan etmenlerden arkadaşlıkların önemi daha da artmıştır. (Giddens, 2008: 206).

1.2.4. Kitle İletişim Araçları

21. yüzyıldaki toplumlarda insanların sosyalleşmesinde, arkadaşlar, kültür, okul ve aile gibi kitle iletişim araçları da fazlasıyla etkilidir. İnsanlar bu kitle iletişim araçları vasıtasıyla seçme ve seçilme hakkını kullanabilir, sosyal sorumluluk projelerine katılabilir, ülke sorunlarıyla ilgilenebilir, dünyada yaşayan farklı toplumlar hakkında bilgi alabilir, kaliteli yaşam biçimi geliştirebilir ve daha bilgiden eğlenceye birçok farklı konuda bilgi edinebilirler. Ayrıca edindikleri bilgilerle ilişkili olarak da eylemlerine yeni bir düzen verirler. Yıgınsal iletişim sağlayan araçların sosyal açıdan asıl amaçları; insanların düşüncelerini etkileyerek, aynı yada benzer düşüncede birleşmelerini ve benzer eylemleri gerçekleştirmelerini sağlamaktır (Nadir, 2015).

Çağımızda iletişim teknolojileri ve internetin hızla gelişmesiyle birlikte teknolojinin, sosyal, kültürel ve ekonomik yönden hayatımıza olan etkileri açıkça görülür şekilde değişmiştir. Toplumda ortaya çıkan hızlı değişikliklerin hızlandırıcı etkilerinden biri sayılan iletişim teknolojileri ve yığın iletişim araçları, insanın sosyal yaşamındaki iletişim kurma davranışlarının da belirli seviyede değişmesinde etkili olmuştur.

Teknoloji kendisinde var olan bu dönüştürücü ve değiştirici gücüyle insanları ve toplumları kendisine çevirmeye başlamıştır. Diğer bir deyişle, teknoloji vasıtasıyla meydana gelen dolaylı iletişim ağının kullanılması zamanla toplumda artmış, bu değişiklik de hem bireysel hem de toplumsal iletişimde değişimlerin yaşanmasını beraberinde getirmiştir (Aydın, 2016).

1.2.5. Sosyo-Ekonomik Düzey

Önemli bir sosyal yoksulluk, diğer pek çok sorunun kaynağı olduğu gibi sosyal uyum sorununun da kaynağı niteliğindedir. Çocukların fiziksel, sosyal, zihinsel ve ruhsal gelişimlerini doğrudan ve dolaylı yollarla engelleyen yoksulluk, onların gelecek yaşamlarına zarar vermektedir. Çocuk için yoksulluk kısaca, beslenmenin, giyeceğin, eğitim ve sağlık hizmetlerinin yetersiz olması ve uygun olmayan barınma koşullarının olması demektir. Yoksulluk şartları altında yaşayan çocuklar, eğitimleri için gerekli araç-gereçlere sahip olamazlar, eğitim yerine ulaşımında ciddi sorunlar yaşarlar. Bununla beraber, yoksulluk koşullarında yaşayan aile için çocuğun eğitimi ikincil plana düşebilmekte ve aile bütçesine katkı yapması için çocuğun çalışması gündeme gelebilmektedir. Çocuk çalışmasa bile yoksulluğun getirdiği problemler nedeniyle aileler, çocukların eğitimine gerekli desteği veremeyebilmektedir. Bu koşullar altında çocukların eğitim hakları ciddi ölçüde zarar görmekte, düşük akademik başarısı, okula devamsızlık, okula uyum sorunları, okul terkleri gibi sorunlar yaşanmaktadır (Karataş vd., 2014).

Gelişim psikologları, yoksulluk ve ilgi gösterilmemesinin çocukların sağlıklı bir şekilde gerçekleşecek olan sosyal uyumunu tehlikeye attığını ifade etmişlerdir. Özellikle dikkate yön verme yöntemleri, gelir düzeyi düşük aileler arasında çocukların sosyal uyumu bakımından oldukça değerlidir. Anne ve babaların çocuklarıyla dikkatli bir şekilde gerçekleştirdikleri etkileşimi, çocuklarıyla ilgilenmesi ve onlarla beraber kaliteli vakit geçirmesi, sosyal-ekonomik düzeyin düşük olmasının zararlarını yok etmeye yardımcı olan önemli etkenlerdir (Raver, 1997; akt. İlhan, 2015).

1.2.6. Okul

Okul, insanın içinde bulunduğu toplumlarda sosyalleşmeyi sağlayan, öğrencilerin psiko-sosyal anlamda gelişmesine yardımcı olan bir kurumdur. Resmi kurum olan okulun amacı, öğrencilere eğitim öğretimi vermek, bilgilerini çoğaltmak, kültür seviyelerini

yükseltmek, sosyal ve siyasal sistemin devamlılığını getiren bireyler olmasını sağlamaktır. Günümüzde ise okulun işlevleri değişmiş, çocuğun gelecekteki hayatına hazır hale gelmesinde ve sosyalleşmesinde görevleri çoğalmıştır. Eskiden okul öğretmenler vasıtasıyla eğitim veren bir kurumken, teknolojinin gelişmesiyle okulun ve öğretmenin görevleri çoğalmıştır (Bilgiseven, 1982; akt. Baltacı ve Uysal, 2012).

1.3. Uyum Kavramına Yönelik Kuramsal Yaklaşımlar

1.3.1. Psikanalitik Kuram

Psikanalitik kurama göre insanın kişilik yapısını oluşturan başlıca üç sistem vardır. Bu sistemler; id, ego ve süper egodur. İd, kontrollü olmayan biyolojik güçleri simgeler. Süper ego, sosyal çevre ve kişinin kendi ahlak değerleri üzerinde kendinden yargılama yapmasını sağlayan içsel sesidir. Ego ise id ile süper egonun arasını bulan akla dayanan ölçülü düşünmedir (Sharf, 2014; akt. Erbiçer, 2017). İd, ego ve süper ego birbiriyle karşılıklı ilgi içerisinde çalışır ve davranışlarımızı oluşturur.

Psikanalitik yaklaşıma göre uyum, egonun id ve süper ego arasında sağlıklı bir denge kurmasıyla mümkün olabilir. Eğer egonun kurduğu bu denge bozulursa savunma mekanizmaları işlemeye başlar ve kişiliği kontrol altına alarak uyumlu olmayan davranışların ortaya çıkmasına yol açar (Ceyhan, 1999). Uyumlu kişiler id-süper ego çatışmasını egonun sağlıklı çalışmasıyla olumlu yoldan çözümleyebilen insanlardır. Kişi ego, id ve süper ego arasındaki dengeyi korumakta zorlandığıdaysa savunma mekanizmalarının kişiliği kesin ve bilinçli olmayan denetimleri altına almaları sonucunda uyumlu olmayan davranışlar göstermektedir (Tunçel, 2005).

1.3.2. Davranışçı Kuram

Davranışçı kuramın öncüleri Watson ve Skinner'dır. Bu yaklaşımın odak noktası öğrenme çevresidir. Bütün davranışların sonradan öğrenmeler sonucunda oluştuğunu ileri sürmüştür (Bakırcıoğlu, 2000). Bu yaklaşıma göre, insanın doğuştan gelen tepkileri vardır ve bu tepkiler çevreden gelen uyarılarla uyarlanabilir.

Kişinin çevresinde doğru davranışları gösteren örnekler görmesi ve bu örnekleri taklit ederek pekiştirmesi bireyin uyumunu artırır (Sharf, 2014; akt. Erbiçer 2017). Uyumsuzluk ise doğru davranış görememe ya da yeteri kadar doğru davranış görememe sonucu doğru tepkiyi oluşturmama ve yanlış davranışları taklit etmeyle ortaya

çıkılmaktadır (Cüceloğlu,1997). Buna göre bireye yanlış davranış öğretildiği zaman ilerde uyumsuzluk yaşayacak, doğru davranışlar öğretildiği zaman ise uyumlu olacaktır.

Davranışçı kuramı benimseyen uzmanlara göre, bireyin uyumlu olmayan davranışlarını değiştirebilmek için koşullanmanın temel ilkelerini bilmek gerekir. Bir davranışı sergilemek bizim özgürce verdiğimiz bir karardan ziyade, toplumsal isteklere bir tepki olarak ortaya çıkar. Eğer insan yanan bir evdeki kişileri kurtarmak üzere hareket ediyorsa, bu davranış onun bir salak veya kahraman olmasından değil, benzer olaylar karşısında koşullanma ve pekiştirme geçmişinin olmasından kaynaklanır. Uyumlu davranışların ortaya çıkmamasının asıl sebebi yeterli düzeyde pekiştirmenin olmamasıdır. Örneğin diğer insanlarla iletişime geçmesi hiç pekiştirilmemiş bir kişi, diğer bireylerle iletişime geçmekten vazgeçecektir (Burger, 2006: akt. Çelik, 2018).

1.3.3. Gestalt Kuramı

Gestalt kuramına göre, bütünü oluşturan parçaların ayrı ayrı tanımlanması ile o bütüne ulaşamaz. Bütün, parçaların toplamından farklı bir anlamı ifade eder ve birey, bütünü parçalarına ayırarak değil, bütünlük içinde anlar (Bakırcıoğlu, 2000). Ayrıca, bu yaklaşımın önem verdiği noktalar duygusal duygular, bedensel duyuşlar ve duyular açısından bireylerin çevresi ve kendine ilişkin farkındalığıdır. Kuramda, insanın diğerleri ve kendisiyle ilişkisinin derinliği olduğu kadar bireyler ve çevrelerinin arasındaki sınırlara da önem verir (Sharf, 2014; akt. Erbiçer, 2017). Sosyal bir varlık olan insan, sosyal yaşam içerisinde kendi ihtiyaçlarını karşılama çabası içerisinde iken, diğer taraftan diğer bireylerin de bazı temel ihtiyaçlara sahip olduğunu, onları ihtiyaçları karşılama hakkına sahip olduklarını bilmesi ve buna göre hareket etmesi gerekmektedir. İnsan, sosyal bir varlık olmanın gereği çevresiyle sürekli bir etkileşim içerisinde. Bu etkileşimden dolayı kişinin çevresiyle istek ve gereksinimleri uyduğu zaman uyum; istek ve gereksinimler uyuşmadığı zaman ise uyumsuzluk meydana gelir (Bilal, 1984; akt. Aras, 2015).

1.3.4. Varoluşçu Kuram

Varoluşçu kuram, bir taraftan bireyin varoluşunu temel nokta olarak kabul eden bir varlık felsefesi iken, diğer taraftan da bireyin dünya içindeki yer alışlarını, başkaları ve toplum karşısındaki yerini ve değerini anlamaya çalışır (Gürsoy, 1987; akt. Bender, 2009). Ayrıca, bu yaklaşım bireylerin doğduklarında, geliştiklerinde ve var oldukları

süreç boyunca karşılaştıkları dinamik veya daima değişen dönüşümleriyle ilgilenir. Gerçek anlamda insan olmak için “Kim olacağım? Ben kimim? Nereden geliyorum?” sorularını sorarak bireylerin dünyada var olduklarının farkına varmalarını sağlar (Sharf, 2014; akt. Erbiçer, 2017). Varoluşçu kurama göre insan iradesi özgürdür ve insanın davranışları bilinçli olduğu için insanları normal-anormal diye ayırmak pek mümkün değildir (Aras, 2015). Bu yaklaşıma göre uyum, bireyin var olduğunun farkına varması ve potansiyellerini gerçekleştirmesine bağlıdır. Ancak, bireyin potansiyelini ortaya koyması çok zor olduğundan çok fazla çaba harcamayı gerektirmektedir. Uyum, seçim yapma özgürlüğü ve sorumluluk almaya bağlıdır. Bireyin varoluş, özgürlük ve gelişmesi tehlikeye girdiğindeyse bireyde kaygı ve umutsuzluk belirtileri ortaya çıkar. Bu durum yaşamın anlamının yok olmasına sebep olur. Ve varoluşa anlam katamamanın sonucu olarak uyumsuz davranışlar ortaya çıkar (Ceyhan, 1999).

1.3.5. İnsancıl Kuram

İnsancıl kuramın önemli temsilcilerinden biri Maslow’dur. Piramit şeklinde ihtiyaçlar hiyerarşisini ortaya koymuştur. Piramit, fizyolojik ihtiyaçlar, güvenlik, ait olma ve sevgi, saygınlık kazanma ve en üst basamaktaki kendini gerçekleştirme boyutlarından oluşmaktadır (Erden ve Akman, 2014). Bu kurama göre, uyumun gerçekleşebilmesi için kendini gerçekleştirme gereksiniminin altında yer alan diğer dört gereksinim boyutlarının doyuma ulaşması gerekir. Bu gereksinimlerin doyuma ulaşmaması durumu uyumsuzluğa yol açar (Maslow, 1970; akt. Ceyhan, 1999).

İnsancıl kuramın diğer kuramlardan farklı en önemli noktası, bireylerin davranışlarının sorumluluğunun büyük ölçüde kendisine ait olmasıdır. Bazı zamanlarda birtakım durumlara otomatik tepkiler versek de, bilinçdışı dürtüler davranışlarımızı etkilese de her zaman kaderimizi çizme ve davranışlarımıza yön verebilecek güce sahibiz. Bireyin yaşadığı problemler sonucunda sorumluluk almaması insancıl kuram tarafından kabul edilmez bir durumdur (Burger, 2006; akt. Çelik, 2018).

İnsancıl kurama göre bireyin kendini olduğu gibi kabul etmemesi ve eylemlerinin sorumluluğunu almaması uyumsuz davranışların nedenidir. Bireyin kendini olduğu gibi kabul etmesi, var olan potansiyellerini kullanabilmesi, diğer insanlarla etkileşim içinde olabilmesi, yaşamının anlamını kaybetmemesi sağlıklı uyum için gereklidir (Smith ve ark., 2016; akt. Çelik, 2018).

1.3.6. Bilişselci Yaklaşım

Bilişsel kuram, diğer kuramlar gibi bireyin tabiatıyla ilgili bir felsefe olmamakla beraber, bireyin hem kendileri hem de diğer bireylerle ilgili bilgileri ne şekilde işlediklerini kapsayan deneysel bir kuramdır. Bu kurama göre bireylerin farklılıklarının temel nedeni, bilgiyi bilişsel olarak farklı işlemelerinden kaynaklanmaktadır (Smith ve ark., 2016). Bilişsel yaklaşım, zihinsel süreçlerin zihinsel sağlığı nasıl etkilediğinin üzerinde durmaktadır. Tüm bilişselci kuramların ele aldığı ortak nokta, bireylerin düşünme, duygu ve eylem süreçlerini nasıl işlediğidir. Bireyin yaşadığı olumsuz duyguların sebebi işlevsel olmayan negatif düşüncelerdir. Bundan hareketle bireylerin kaderlerini düşünceleri belirler diyebiliriz. Shakespear'ın Hamlet isimli eserindeki sözü bilişsel yaklaşımın kısa özeti ve ana ögesidir. “İyi ve kötü bir şey yoktur bunları düşüncelerimiz oluşturur”. Sonuçta bilişsel yaklaşımı benimsemiş uzmanlara göre bireyin düşünme biçimini değiştirmeden, his ve eylemlerini değiştiremeyiz (Akboy ve İkiz, 2007).

Bilişsel yaklaşımdaki en önemli nokta, bireyin düşüncelerindeki yanlışların psikolojik problemlere neden olmasıdır. Uyumlu veya uyumsuz davranışa var olan durum değil, bu durumlarla ilgili bilişsel yorumlamalar sebep olur. Bilişsel kuramı benimseyen uzmanlara göre, düşüncelerimize düzen veren şemalar vardır. Şema, bilgileri hangi şekilde yorumlayacağımız, algılayacağımız ve hatırlayacağımız konusuna etki eden düzenli bilgi sistemleridir. Şemaları oluşturan temeller eylemler, bireyler, olaylar ve nesnelerdir. Şemaların insana birçok faydasının olmasına ek olarak şemalar birçok problemin kaynağını da oluşturmaktadır. Örneğin belli sınıflardaki bireyler veya nesnelerle ilgili önyargılara neden olmaktadırlar. Şemalar bireylerin hem kendileriyle hem de çevreleriyle olan ilişkilerini yorumlama şekillerine etki eden filtreler gibi görev görürler. Sorun yaratan şemaların etkisinde olan bireyler genelde duyumsadıkları olumsuz duyguların bilincindedirler. Fakat duygularına neden olan şemaya dayanan düşüncelerin bilincinde olmayabilirler (Kramer ve ark., 2014; akt, Çelik, 2018). Otomatik düşünceler bunun sebebidir. Bu düşünceler herhangi bir olay yaşandığı anda birden ve bir çaba olmaksızın ortaya çıkarlar. Bireyler genel itibariyle bunlarla ilgili duyguların bilincindedir. Bireyin var olan problemleri ile ilgili olan bu düşünceler, mananın ve kapsamın ne olduğuyula ilişkili olarak birtakım duygularla bağlantılıdır. Bunlar genelde çok hızlı, geçici, gizli ve çok kısadırlar. Bireyler var olan bu otomatik

düşüncelerini muhakeme etmeden ve üzerinde durmaksızın doğru kabul eder. Bireyin otomatik olan bu düşüncelerinin tespit edilmesi, yargılaması ve bu düşüncelerle verimli bir biçimde yüzleşmesi, genelde hisleriyle alakalı pozitif bir değişme yaratacaktır (Beck, 2001; akt. Çelik, 2018).

1.3.7. Biyolojik Yaklaşım

Bu psikologlara göre, normal olmayan davranışların temelinde iki faktör vardır:

1- Genler yoluyla gelen faktörler

2- Kullanılan ilaçlar, beslenme şekli, iklim değişiklikleri gibi çevresel faktörlerden kaynaklı vücutta meydana gelen biyo- kimyasal dengesizliklerdir (Cüceloğlu,1997).

1.3.8. Sosyokültürel ya da İstatistiksel Yaklaşım

Sosyokültürel ya da istatistiksel yaklaşıma göre, çoğunluk tarafından yapılan davranış normal davranıştır, yani uyumlu davranıştır (Aras, 2015).

1.3.9. İşlevselci Yaklaşım

İşlevselcilik yaklaşımı Durkheim tarafından sistemleştirilmiş ve sonra da Parsons ve Merton tarafından geliştirilmiştir. Comte, Spencer ve Pareto toplumsal sistemin bölümleri arasındaki karşılıklı bağımlılık kavramı üzerinde, Durkheim ise bütünleşme ve dayanışma kavramları üzerinde durmuştur (Wallace ve Wolf, 2012; akt. Aydın, 2014).

Durkheim ve onu izleyenler, toplumu yapılandırılmış ilişkiler sistemi olarak kabul etmişler ve toplumsal yaşamda yapının önemini vurgulamışlardır. Weber ise, eylemi merkezi bir kavram olarak görmüş; toplumsal sistemin nihayetinde insan davranışlarının sonuçlarıyla açıklanabileceğini ileri sürmüştür. İşlevselcilik, temel olarak organizma mecazına dayalı olup temel görüşleri, yaşayan organizmaların kendi yaşamlarını düzenleme özellikleri üzerine kurulmuştur. Üzerinde durulan temel çözümleme birimi işlevsel yapılardır, işlevselci yaklaşıma göre sosyal düzen, büyük ölçüde paylaşılan değerler ve inançlar yoluyla oluşturulabilir. Sosyal düzen ve hiyerarşide kimi bireylerin diğerleri üzerinde otorite sahibi olmaları onay verilen bir durumdur. Grupta bütünleşme ve dengeyi kurabilmek için de bireylerin ve ortak eylemlerin temel gereksinimler tarafından motive edilebileceği kabul edilmektedir (Mitchell, 1989; akt. Şişman, 1998).

İşlevselcilere göre bir toplumsal yaşamın bütün ögeleri ve boyutları, işlevsel çözümlemeyle anlaşılabilir. Toplumsal eylem, başkalarının varlığını dikkate alır ve başkalarının varlığından etkilenir. Parsons'ın toplumsal sistemine göre uyum ise çevredeki/doğadaki kaynakları toplamak ve kontrol etmek, böylelikle de bunları ilerisi için kullanılabilir hale getirme ihtiyacıdır.

Comt'a göre toplum da organizma benzeri bir işleyişle devam etmektedir. İşlevselciler, toplum ile bir vücudun işlevini yerine getirebilmesi için birlikte çalışan parçalar(organlar) veya sistemlerden oluşan canlı bir organizma arasında kıyaslama, benzetme yapılabileceğini ileri sürerler (Swingewood, 1998; akt. Aydın, 2014).

1.3.10. Yapısalcı Yaklaşım

Yapısalcı yaklaşım, özü itibarıyla makine mecazına dayanmakta, sosyal davranışlarla makinenin eylemleri arasında paralellik kurarak açıklamalarda bulunmaktadır. Bu açıdan her birey ve birim, değiştirilebilir parçalar olarak görülmektedir. Buna göre toplum ve örgüt de mekanik bir karakter gibi düşünülmektedir. Temel çözümleme birimi biçimsel yapılar olmaktadır, insan eylemlerinin temelinde ilgilerin çatışmasının yattığı kabul edilmektedir. Ayrıca insan davranışları için itici bir gücün olabileceği düşünülmektedir. Sosyal düzenin sağlanması ve sürdürülmesi, çeşitli güçler ve ilgi grupları arasında oluşturulacak dengeyle mümkün görülmektedir (Mitchell, 1989; Şişman, 1998). Yapısalcılara göre toplum kendini oluşturan parçalarından farklı bir bütündür ve çeşitli alt sistemlerden oluşmuştur. Sistem olarak toplumun özü; düzendir ve değerler, normlar ve kurallar içerir. Yapısalcı yaklaşıma göre toplumun en önemli işlevi bütünleşmedir. Sosyal bütünleşmeyi ise ortak değerler sistemi gerçekleştirir. İşlev bozuklukları, gerginlikler ve sapma toplumda olabilir hatta uzun süre varlığını devam ettirebilirler. Zamanla çözümlenmeye ve kurumlaşmaya yönelirler. Toplumda ortaya çıkan çatışma ve gerginlikler genellikle negatif ve yıkıcı olarak ele alınır. Toplumu oluşturan parçalar arasında uyum ve denge vardır. Sosyal düzenin korunması için uyum, denge, bütünlük ve ahenklik önemli işlevlerdir. Mükemmel bütünleşme gerçekleşemese de sosyal sistemlerin özünde dinamik denge durumu sürekli egemendir (Url-1, 2019).

2. BÖLÜM : YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın modeli, evren ve örnekleme, hipotezler, veri toplama araçları, geçerlik güvenirlik çalışması ve veri analizinde kullanılan istatistiksel tekniklerle ilgili açıklamalara yer verilmiştir.

2.1. Araştırmanın Modeli

Araştırma niteliği bakımından niceliksel ve ilişkisel tarama modeliyle gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın hedefine elverişli olması, kullanışlı ve ekonomik olması, verilerin toplanması ve çözümlenmesinde gereken koşulları sağlamasından dolayı nicel araştırma yöntemi seçilmiştir. Amacımız sosyal uyum düzeylerini değiştirmek değil, var olan uyum düzeylerini etkileyen faktörlerin belirlenmesi ve ortaya konması olduğundan tarama modelinden yararlanılmıştır.

2.2. Evren ve Örneklem

Bu araştırmanın evrenini 2018-2019 eğitim-öğretim yılında Niğde ilinde Gençlik ve Spor Bakanlığı'na bağlı yurtlarda kalan ve Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesinde öğrenimlerine devam eden öğrenciler oluşturmaktadır. Örneklemine ise evrene bağlı olarak Niğde ilindeki Gençlik ve Spor Bakanlığı'na bağlı en az beş farklı yurtlarda kalan ve Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesinde öğrenimine devam eden 440 öğrenci oluşturmaktadır.

Araştırma, belirlenen yurtlardan tabakalı rastgele örneklem tekniğiyle seçilmiş öğrencilerin araştırmayla ilgili kısaca bilgilendirilip kendi isteğiyle katılım yöntemine bağlı olarak sözel ifadeyle onay alınması sonucu toplamda 440 katılımcıyla gerçekleştirilmiştir.

2.3. Hipotezler

Araştırmanın problemine dayalı olarak şu hipotezlerin yer alması sağlanmıştır:

- 1- Yurt öğrencilerinin cinsiyetlerine göre sosyal uyum envanteri puanları arasında anlamlı bir farklılık vardır.
- 2- Yurt öğrencilerinin yaşlarına göre sosyal uyum envanteri puanları arasında istatistiki açıdan anlamlı bir farklılık vardır.

- 3- Yurt öğrencilerinin öğrencisi oldukları fakülteye göre sosyal uyum envanteri puanları arasında anlamlı bir farklılık vardır.
- 4- Yurt öğrencilerinin öğrencisi oldukları sınıf seviyelerine göre sosyal uyum envanteri puanları arasında anlamlı bir farklılık vardır.
- 5- Yurt öğrencilerinin aile tiplerine göre sosyal uyum envanteri puanları arasında anlamlı bir farklılık vardır.
- 6- Yurt öğrencilerinin en uzun süre ikamet ettikleri yerleşim birimine göre sosyal uyum envanteri puanları arasında anlamlı bir farklılık vardır.
- 7- Yurt öğrencilerinin en uzun süre ikamet ettikleri yerleşim bölgesine göre sosyal uyum envanteri puanları arasında anlamlı bir farklılık vardır.
- 8- Yurt öğrencilerin ailelerinin aylık gelirine göre sosyal uyum envanteri puanları arasında anlamlı bir farklılık vardır.
- 9- Yurt öğrencilerinin daha önce yurttaki kalma durumuna göre sosyal uyum envanteri puanları arasında anlamlı bir farklılık vardır.
- 10- Yurt öğrencilerinin kaldıkları yurtlara göre sosyal uyum envanteri puanları arasında anlamlı bir farklılık vardır.

2.4. Veri Toplama Araçları

Bu araştırmada veri toplama aracı olarak Kişisel Bilgi Formu ve Sosyal Uyum Envanteri kullanılmıştır. 18'i genel, 99'u Sosyal Uyum Envanteri sorusu olmak üzere toplamda 117 soru katılımcılara yöneltilmiştir.

Araştırma grubunu tanımlayabilmek amacıyla katılımcıların cinsiyet, yaş, yaşamlarını en uzun süre geçirdikleri coğrafi bölgeler, yaşamlarını en uzun süre geçirdikleri yerleşim birimleri, medeni durumları, öğrencisi oldukları fakülteler, öğrencisi oldukları bölümler ve sınıf seviyeleri, en son mezun oldukları okul, mensup oldukları aile tipi, kardeş sayısı, anne-babalarının hayatta olup olmaması, birlikte yaşayıp yaşamaması, eğitim seviyeleri, çalışıp çalışmadığı, öğrencinin çalışıp çalışmadığı, ailesinin aylık gelir miktarı, daha önce yurttaki kalma durumu, şu anda kaldığı yurt hakkında bilgi edinmek üzere hazırlanan sorular Kişisel Bilgi Formu adı altında katılımcılara sorulmuştur.

Sosyal Uyum Envanteri: Bu çalışmada kullanılan Sosyal Uyum Envanter'i, H. M .Bell ve R. M. Doli tarafından California Stanford Üniversitesinde geliştirilmiş ve ülkemizde Remzi Öncül tarafından Türkçe'ye çevrilmiş ve uyarlanmıştır. Envanter, orta öğrenimde okuyan ve yüksek öğrenimde okuyan öğrencilere uygulandığında istenilen biçimde doğru sonuçlar vermektedir. Bayan ve erkek her iki cinsiyet grubunda bulunan öğrencilere envanter uygulanabilir. (İlhan, 2015)

Remzi Öncül tarafından çevrilmiş ve adapte edilmiş Sosyal Uyum Envanteri kişisel ve sosyal uyumla ilgili dört farklı türde uyumu ölçmeye yarar; aile çevresine, sağlıkla ilgili, sosyal ve heyecanlarla ilgili uyum düzeyleri. Ölçülerin güvenilirliği yüksektir, bu sayede kişiler arasında karşılaştırma yapma imkanı sağlar (Aydın, 2012; akt. İlhan, 2015).

Envanterde “aile çevresine uyumla” ilgili sorular “a” harfi ile gösterilmiştir ve bu sorulara verilen cevaplardan yüksek puan alanlar aileye ve aile çevresine istenilen düzeyde uyum sağlayamamış sayılırlar. “Sağlıkla ilgili uyumla” ilgili sorular “b” harfi ile gösterilmiştir ve bu sorulara verilen cevaplardan yüksek puan alanlar sağlıklı ve sağlıkla ilgili iyi uyum sağlamış sayılırlar. “Sosyal uyumla” ilgili sorular “c” harfi ile gösterilmiştir ve bu sorulara verilen cevaplardan yüksek puan alanlar alttan alma, başkalarına boyun eğme, bağımlılık yönelimden ve sosyal ilişkilerinden çekingen sayılırlar. Düşük puan alanlar ise ilişkilerinde kırıncı sayılırlar. “Duygusal yaşam uyumuyla” ilgili sorular “d” harfi ile gösterilmiştir ve bu sorulara verilen cevaplardan yüksek puan alanlar duygusal yaşamlarında kararsız, düşük puan alanlar ise kararlı sayılırlar (Hezer, 2018).

Envanter puanı hesaplanırken her “evet” cevabına 1 puan verilir, “hayır” ve “soru işareti” cevapları puansızdır. Puanlamada her uyum türünün (a,b,c,d) puanı kendi içinde toplanarak tüm uyum türleri ayrı ayrı hesaplanmaktadır. Son olarak ise tüm puanlar toplanarak “genel uyum” sonucuna ulaşılır. Puanlama sonucunda elde edilen puanların yüksek olması uyumsuzluğu gösterirken, düşük olması ise uyumluluğu göstermektedir (Hezer, 2018).

2.5. Veri Analizi

Araştırmada kullanılan Kişisel Bilgi Formu ve Sosyal Uyum Envanteri'nin uygulanması sonucunda elde edilen veriler düzenlenerek istatistiksel analizleri Statistical Package for

the Social Sciences (SPSS) programı kullanılarak yapılmıştır. Verileri değerlendirilirken sayılar, ortalamalar, standart sapma ve yüzdelere gibi istatistiksel bilgilere dayanan yöntemler kullanılmıştır. Aykırı değerler hata varyansının değerini arttırdığından ve istatistiksel testlerin güçleri üzerinde de etkili olduğundan; araştırmaya toplamda 440 öğrencinin katıldığı anketler arasından istatistiksel testlerden önce, aykırı değerlerin incelenen veri setlerinde var mı yok mu diye bakılmıştır. Aykırı değer olan 4 anket veri setinden çıkarılması sonucu 436 kişiden elde edilen veriler değerlendirmeye alınmıştır.

Araştırma verilerinin analiz edilmesinde; Bağımsız Örneklem t Testi, Tek Yönlü Varyans Analizi ve Bonferroni Çoklu Karşılaştırma Testi kullanılmıştır.

2.6. Güvenilirlik Çalışması

Araştırma verilerinden elde edilen envanter puanlarındaki iç tutarlılığı incelemek amacıyla envanter sorularına verilecek puanlar 1 / 0 niteliğinde olduğundan Kuder Richardson-20 (KR-20) “Güvenilirlik Analizi” yapılmıştır. Alfa katsayısına bağlı olarak ölçeğin güvenilirliği $0.00 \leq \alpha < 0.40$ ise güvenilir değil, $0.40 \leq \alpha < 0.60$ ise güvenilirliği düşük, $0.60 \leq \alpha < 0.80$ ise oldukça güvenilir ve $0.80 \leq \alpha < 1$ ise yüksek derecede güvenilirdir (Kayış, 2014: 405; akt. Yaralı, 2015).

Tablo 1:

Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutlarının Güvenilirliği (α)

Ölçek ve Boyutları	Madde Sayısı	Kuder Richardson-20
Aile Çevresine Uyum	24	0,721
Sağlıkla ilgili Uyum	25	0,750
Sosyal Uyum	25	0,605
Heyecanlarla ilgili Uyum	25	0,778
Genel Uyum	99	0,880

Tablo 1 incelendiğinde;

Testin güvenilirliğini belirlemek amacıyla iç tutarlık katsayısı hesaplanmış ve KR-20 değeri aile çevresine uyum (0,721), sağlıkla ilgili uyum (0,750), sosyal uyum (0,605), heyecanlarla ilgili uyum (0,778), genel uyum (0,880) olduğu görülmüştür. Ölçek alt boyutlarının 0.60’dan büyük ve güvenilir oldukları tespit edilmiştir. Katsayının 0.605-0.880 aralığında değiştiği tespit edilmiştir. Testin güvenilir olduğu saptanmıştır.

3. BÖLÜM: BULGULAR VE YORUM

Bu bölümde örneklem grubunun uygulanan anketlere vermiş oldukları cevapların frekanslarına ve analiz sonucunda elde edilen tablolara yer verilmiştir. Örneklem grubundan elde edilen veriler; demografik bulgular ve sosyal uyum düzeyleriyle ilgili bulgular olarak farklı başlıklar altında değerlendirilmiştir.

3.1. Demografik Bulgular

3.1.1. Yurt Öğrencilerinin Cinsiyetlerine İlişkin İstatistikler

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin cinsiyetlerine ilişkin istatistiksel bulgular Tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2:
Yurt Öğrencilerinin Cinsiyetlerine İlişkin İstatistikleri

Cinsiyet	N	%
Erkek	227	52,1
Kız	209	47,9
Toplam	436	100

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin %52,1’inin erkeklerden, %47,9’unun kızlardan oluştuğu görülmüştür.

3.1.2. Yurt Öğrencilerinin Yaşlarına İlişkin İstatistikler

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin yaşlarına ilişkin istatistiksel bulgular Tablo 3’te verilmiştir.

Tablo 3:
Yurt Öğrencilerinin Yaşlarına İlişkin İstatistikleri

Yaş	N	%
18-20	213	48,9
21-23	191	43,8
24 ve üzeri	32	7,3
Toplam	436	100

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin %48,9'unun 18-20 yaş, %43,8'inin 21-23 yaş, %7,3'ünün 24 yaş ve üzeri öğrencilerden oluştuğu görülmüştür.

3.1.3. Yurt Öğrencilerinin En Uzun Süre İkamet Ettikleri Yerleşim Bölgesine İlişkin İstatistikler

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin en uzun süre ikamet ettikleri yerleşim bölgesine ilişkin istatistiksel ilgili bulgular Tablo 4'te verilmiştir.

Tablo 4:
Yurt Öğrencilerinin En Uzun Süre İkamet Ettikleri Yerleşim Bölgesine İlişkin İstatistikleri

Yerleşim Bölgesi	N	%
Akdeniz Bölgesi	172	39,4
İç Anadolu Bölgesi	186	42,7
Diğer	78	17,9
Toplam	436	100

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin %39,4'ünün Akdeniz bölgesinde, %42,7'sinin İç Anadolu bölgesinde ve %17,9'unun diğer bölgelerde yaşayan öğrencilerden oluştuğu görülmüştür.

3.1.4. Yurt Öğrencilerinin En Uzun Süre İkamet Ettikleri Yerleşim Birimine İlişkin İstatistikler

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin en uzun süre ikamet ettikleri yerleşim birimine ilişkin istatistiksel bulgular Tablo 5'te verilmiştir.

Tablo 5:
Yurt Öğrencilerinin En Uzun Süre İkamet Ettikleri Yerleşim Birimine İlişkin İstatistikleri

Yerleşim Birimi	N	%
İl Merkezi	221	50,7
İlçe	138	31,7
Köy	77	17,7
Toplam	436	100

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin %50,7'sinin il merkezinde, %31,7'sinin ilçede, %17,7'sinin köyde yaşayan öğrencilerden oluştuğu görülmüştür.

3.1.5. Yurt Öğrencilerinin Medeni Durumlarına İlişkin İstatistikler

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin medeni durumlarına ilişkin istatistiksel bulgular Tablo 6'da verilmiştir.

Tablo 6:
Yurt Öğrencilerinin Medeni Durumlarına İlişkin İstatistikleri

Medeni Durum	N	%
Bekar	436	100
Toplam	436	100

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin %100'ünün yani tamamının bekar öğrencilerden oluştuğu görülmüştür.

3.1.6. Yurt Öğrencilerinin Öğrencisi Oldukları Fakültelere İlişkin İstatistikler

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin öğrencisi oldukları fakültelere ilişkin istatistiksel bulgular Tablo 7'de verilmiştir.

Tablo 7:
Yurt Öğrencilerinin Öğrencisi Oldukları Fakültelere İlişkin İstatistikleri

Fakülte	N	%
Eğitim Fakültesi	102	23,4
Fen-Edebiyat Fakültesi	61	14,0
İBBF	64	14,7
Mühendislik/Mimarlık Fakültesi	89	20,4
Meslek Yüksekokulu	86	19,7
Diğer Fakülteler	34	7,8
Toplam	436	100

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin %23,4'ünü eğitim fakültesi, %14,0'ını fen-edebiyat fakültesi, %14,7'sini İBBF, %20,4'ünü mühendislik/mimarlık fakültesi,

%19,7'sinin meslek yüksek okulu ve %7,8'ini diğer fakülte öğrencilerinin oluşturduğu görülmüştür.

3.1.7. Yurt Öğrencilerinin Öğrencisi Oldukları Sınıf Seviyelerine İlişkin İstatistikler

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin öğrencisi oldukları sınıf seviyelerine ilişkin istatistiksel bulgular Tablo 8'de verilmiştir.

Tablo 8:
Yurt Öğrencilerinin Öğrencisi Oldukları Sınıf Seviyelerine İlişkin İstatistikleri

Sınıf Seviyesi	N	%
1.Sınıf	123	28,2
2. Sınıf	160	36,7
3. Sınıf	81	18,6
4. Sınıf	72	16,5
Toplam	436	100

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin %28,2'sinin 1.sınıf, %36,7'sinin 2.sınıf, %18,6'sının 3. sınıf ve %16,5'inin 4. sınıf öğrencilerden oluştuğu görülmüştür.

3.1.8. Yurt Öğrencilerinin En Son Mezun Oldukları Okul Türlerine İlişkin İstatistikler

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin en son mezun oldukları okul türlerine ilişkin istatistiksel bulgular Tablo 9'da verilmiştir.

Tablo 9:
Yurt Öğrencilerinin En Son Mezun Oldukları Okul Türlerine İlişkin İstatistikleri

Okul Türü	N	%
Normal Lise	70	16,1
Anadolu/Süper/Öğretmen/Fen Lisesi	220	50,5
Özel Lise/Kolej	16	3,7
Meslek Lisesi	73	16,7
İmam Hatip Lisesi	57	13,1
Toplam	436	100

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin %16,1'inin normal lise, %50,5'inin anadolu/süper/öğretmen/fen lisesi, %3,7'sinin özel lise/kolej, %16,7'sinin meslek lisesi, %13,1'inin imam hatip lisesi muzunu öğrencilerden oluştuğu görülmüştür.

3.1.9. Yurt Öğrencilerinin Aile Tiplerine İlişkin İstatistikler

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin aile tiplerine ilişkin istatistiksel bulgular Tablo 10'da verilmiştir.

Tablo 10:
Yurt Öğrencilerinin Aile Tiplerine İlişkin İstatistikleri

Aile Tipi	N	%
Çekirdek Aile	398	91,3
Geniş Aile	38	8,7
Toplam	436	100

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin %91,3'ünün çekirdek aileden, %8,7'sinin geniş aileden gelen öğrencilerin oluşturduğu görülmüştür.

3.1.10. Yurt Öğrencilerinin Kardeş Sayılarına İlişkin İstatistikler

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin kardeş sayılarına ilişkin istatistiksel bulgular Tablo 11'de verilmiştir.

Tablo 11:
Yurt Öğrencilerinin Kardeş Sayılarına İlişkin İstatistikleri

Kardeş Sayısı	N	%
1	14	3,2
2	91	20,9
3	156	35,8
4	79	18,1
5 ve üzeri	96	22,0
Toplam	436	100

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin %3,2'sinin tek çocuk, %20,9'unun 2, %35,8'inin 3, %18,1'inin 4 ve %22,0'mın 5 ve üzeri kardeş olan öğrencilerden oluştuğu görülmüştür.

3.1.11. Yurt Öğrencilerinin Anne-Baba Hayatta Olma Durumlarına İlişkin İstatistikler

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin anne-baba hayatta olma durumlarına ilişkin istatistiksel bulgular Tablo 12'de verilmiştir.

Tablo 12:

Yurt Öğrencilerinin Anne-Baba Hayatta Olma Durumlarına İlişkin İstatistikleri

Anne-Baba Hayatta Olma Durumu	N	%
Her ikisi de hayatta olan	414	95,0
Anne hayattan olmayan, baba hayatta olan	4	0,9
Baba hayatta olmayan, anne hayatta olan	17	3,9
Her ikisi de hayatta olmayan	1	0,2
Toplam	436	100

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin %95,0'ının anne ve babası hayatta olan, %0,9'unun annesi hayatta olmayan babası hayatta olan, %3,9'unun babası hayatta olmayan annesi hayatta olan ve %0,2'sinin anne ve babası hayatta olan öğrencilerden oluştuğu görülmüştür.

3.1.12. Yurt Öğrencilerinin Anne-Baba Birliktelik Durumlarına İlişkin İstatistikler

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin anne-baba birliktelik durumlarına ilişkin istatistiksel bulgular Tablo 13'te verilmiştir.

Tablo 13:

Yurt Öğrencilerinin Anne-Baba Birliktelik Durumlarına İlişkin İstatistikleri

Anne-Baba Birliktelik Durumu	N	%
Berberler, resmi nikahlılar	396	95,7
Boşandılar	15	3,6
Resmi nikahlılar, ayrı yaşıyorlar	3	0,7
Toplam	414	100

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin %95,7'sinin anne ve babası beraber resmi nikahlı, %3,6'sının anne ve babası boşanmış, %0,7'sinin anne ve babası resmi nikahlı ayrı yaşayan öğrencilerden oluştuğu görülmüştür.

3.1.13. Yurt Öğrencilerinin Anne Öğrenim Durumuna İlişkin İstatistikler

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin anne öğrenim durumuna ilişkin istatistiksel bulgular Tablo 14'te verilmiştir.

Tablo 14:
Yurt Öğrencilerinin Anne Öğrenim Durumuna İlişkin İstatistikleri

Öğrenim Durumu	N	%
Okur-yazar ya da değil	84	19,3
İlkokul mezunu	196	45,0
Ortaokul mezunu	83	19,0
Lise mezunu	52	11,9
Üniversite mezunu	21	4,8
Toplam	436	100

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin annelerinin öğrenim durumuna göre %19,3'ünün okur-yazar olduğu yada okuma yazma bilmediği, %45,0'ının ilkokul mezunu, %19,0'ının ortaokul mezunu, %11,9'unun lise mezunu, %4,8'inin üniversite mezunu olduğu görülmüştür.

3.1.14. Yurt Öğrencilerinin Baba Öğrenim Durumuna İlişkin İstatistikler

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin baba öğrenim durumuna ilişkin istatistiksel bulgular Tablo 15'te verilmiştir.

Tablo 15:
Yurt Öğrencilerinin Baba Öğrenim Durumuna İlişkin İstatistikleri

Öğrenim Durumu	N	%
Okur-yazar ya da değil	30	6,9
İlkokul mezunu	148	33,9
Ortaokul mezunu	94	21,6
Lise mezunu	88	20,2
Üniversite mezunu	76	17,4
Toplam	436	100

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin babalarının öğrenim durumuna göre %6,9'unun okur-yazar olduğu yada okuma yazma bilmediği, %33,9'unun ilkokul mezunu, %21,6'sının ortaokul mezunu, %20,2'sinin lise mezunu, %17,4'ünün üniversite mezunu olduğu görülmüştür.

3.1.15. Yurt Öğrencilerinin Anne Çalışma Durumuna İlişkin İstatistikler

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin anne çalışma durumuna ilişkin istatistiksel bulgular Tablo 16'da verilmiştir.

Tablo 16:
Yurt Öğrencilerinin Anne Çalışma Durumuna İlişkin İstatistikleri

Çalışma Durumu	N	%
Çalışıyor	75	17,2
Çalışmıyor	345	79,1
Emekli	16	3,7
Toplam	436	100

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin annelerinin çalışma durumlarına göre %17,2'sinin çalıştığı, %79,1'inin çalışmadığı, %3,7'sinin emekli olduğu görülmüştür.

3.1.16. Yurt Öğrencilerinin Baba Çalışma Durumuna İlişkin İstatistikler

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin baba çalışma durumuna ilişkin istatistiksel bulgular Tablo 17'de verilmiştir.

Tablo 17:
Yurt Öğrencilerinin Baba Çalışma Durumuna İlişkin İstatistikleri

Çalışma Durumu	N	%
Çalışıyor	282	64,7
Çalışmıyor	53	12,2
Emekli	101	23,2
Toplam	436	100

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin babalarının çalışma durumlarına göre %64,7'sinin çalıştığı, %12,2'sinin çalışmadığı, %23,2'sinin emekli olduğu görülmüştür.

3.1.17. Yurt Öğrencilerinin Çalışma Durumlarına İlişkin İstatistikler

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin çalışma durumlarına ilişkin istatistiksel bulgular Tablo 18’de verilmiştir.

Tablo 18:
Yurt Öğrencilerinin Çalışma Durumlarına İlişkin İstatistikleri

Çalışma Durumu	N	%
Çalışmıyorum	418	95,9
Çalışıyorum	18	4,1
Toplam	436	100

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin %95,9’unun çalışmayan, %4,1’inin çalışan öğrencilerden oluştuğu görülmüştür.

3.1.18. Yurt Öğrencilerinin Ailelerinin Aylık Gelirine İlişkin İstatistikler

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin ailelerinin aylık gelirine ilişkin istatistiksel bulgular Tablo 19’da verilmiştir.

Tablo 19:
Yurt Öğrencilerinin Ailelerinin Aylık Gelirine İlişkin İstatistikleri

Aile Aylık Geliri	N	%
0-1000 TL	60	13,8
1001-2000 TL	164	37,6
2001-3000 TL	116	26,6
3001-4000 TL	43	9,9
4001 TL ve üzeri	53	12,2
Toplam	436	100

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin aile aylık gelirlerinin %13,8’inin 0-1000 TL arasında, %37,6’sının 1011-2000 TL arasında, %26,6’sının 2011-3000 TL arasında, %9,9’unun 3001-4000 TL arasında, %12,2’sinin 4001 TL ve üzeri olduğu görülmüştür.

3.1.19. Yurt Öğrencilerinin Daha Önce Yurtta Kalma Durumlarına İlişkin İstatistikler

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin daha önce yurttaki kalma durumlarına ilişkin istatistiksel bulgular Tablo 20’de verilmiştir.

Tablo 20:

Yurt Öğrencilerinin Daha Önce Yurttaki Kalma Durumlarına İlişkin İstatistikleri

Daha Önce Yurttaki Kalma Durumu	N	%
Evet	132	30,3
Hayır	304	69,7
Toplam	436	100

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin %30,3’ünün daha önce yurttaki kalan, %69,7’sinin daha önce yurttaki kalmayan öğrencilerden oluştuğu görülmüştür.

3.1.20. Yurt Öğrencilerinin Hangi Yurttaki Kaldıklarına İlişkin İstatistikler

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin hangi yurttaki kaldıklarına ilişkin istatistiksel bulgular Tablo 21’de verilmiştir.

Tablo

21: Yurt Öğrencilerinin Hangi Yurttaki Kaldıklarına İlişkin İstatistikleri

Şu Anda Kalınan Yurt	N	%
Sultan 1. Kılıçarslan Y. M.	78	17,9
Sultan 2. Kılıçarslan Y. M.	64	14,7
Fadimana Halisdemir Y. M.	64	14,7
Ömer Halisdemir Y. M.	81	18,6
Milli Piyango Y. M.	77	17,7
Ertuğrulgazi Y. M.	72	16,5
Toplam	436	100

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin %17,9’unun Sultan 1. Kılıçarslan Y.M.’nde,%14,7’sinin Sultan 2. Kılıçarslan Y.M.’nde, %14,7’sinin Fadimana Halisdemir Y.M.’nde, %18,6’sının Ömer Halisdemir Y.M.’nde, %17,7’sinin Milli Piyango Y.M.’nde, %16,5’inin Ertuğrulgazi Y.M.’nde kalan öğrencilerden oluştuğu görülmektedir.

3.2. Sosyal Uyum Düzeyiyle İlgili Bulgular

3.2.1. Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutlarının Norm Dağılımı

Yurt öğrencilerinin Sosyal Uyum Envanterine verdikleri cevaplara göre sosyal uyum envanteri ve alt boyutlarına ait norm dağılımı Tablo 22’de verilmiştir.

Tablo 22:
Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutlarının Norm Dağılımı

Envanter ve Alt Boyutları		N	%
Aile çevresine uyum	Pekiyi	5	1,1
	İyi	82	18,8
	Orta	285	65,4
	Zayıf	64	14,7
Sağlıkla ilgili uyum	Pekiyi	21	4,8
	İyi	103	23,6
	Orta	244	56,0
	Zayıf	67	15,4
	Çok zayıf	1	0,2
Sosyal uyum	Çok saldırgan	15	3,4
	Saldırgan	181	41,5
	Orta	239	54,8
	Çekingen	1	0,2
Heyecanlarla ilgili uyum	Pekiyi	43	9,9
	İyi	152	34,9
	Orta	231	53,0
	Zayıf	10	2,3
Genel uyum	Pekiyi	15	3,4
	İyi	142	32,6
	Orta	253	58,0
	Zayıf	26	6,0
Toplam		436	100,0

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin aile çevresine uyumlarının %1,1’inin çok iyi, %18,8’inin iyi, %65,4’ünün orta, %14,7’sinin zayıf düzeyde olduğu görülmüştür. Yurt öğrencilerinin sağlıkla ilgili uyumlarının % 4,8’inin çok iyi, %23,6’sının iyi, %56,0’ının orta, %15,4’ünün zayıf, %0,2’sinin çok zayıf düzeyde olduğu görülmüştür. Yurt öğrencilerin sosyal uyumlarının %3,4’ünün çok saldırgan, %41,5’inin saldırgan, %54,8’inin orta, %0,2’sinin çekingen düzeyde olduğu görülmüştür. Yurt öğrencilerinin

heyecanlarla ilgili uyumlarının %9,9'unun çok iyi, %34,9'unun iyi, %53,0'nın orta, %2,3'ünün zayıf düzeyde olduğu görülmüştür. Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin genel uyumuna bakıldığında %3,4'ünün çok iyi,%32,6'sının iyi, %58,0'nın orta, %6,0'nın zayıf düzeyde uyuma sahip oldukları tespit edilmiştir.

3.2.2. Yurt Öğrencilerinin Cinsiyetleriyle Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanları Arasındaki İstatistiksel Bulgular

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin cinsiyetleriyle sosyal uyum envanteri ve alt boyutları puanları arasında istatistiki açıdan anlamlı bir farklılık olup olmadığını saptamak için bağımsız örneklem t testi uygulanmış ve sonuçları Tablo 23'te verilmiştir.

Tablo 23:

Yurt Öğrencilerinin Cinsiyetlerine Göre Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanlarına İlişkin Bağımsız Örneklem t Testi Sonucu

Ölçek ve Alt Boyutları	Cinsiyet	N	$\bar{X}$	SS	T	P
Aile çevresine uyum	Erkek	227	8,37	3,81	-3,236	0,001*
	Kız	209	9,56	3,92		
Sağlıkla ilgili uyum	Erkek	227	6,17	3,62	-6,450	0,000*
	Kız	209	8,46	3,81		
Sosyal uyum	Erkek	227	10,71	3,59	-1,018	0,309
	Kız	209	11,06	3,45		
Heyecanlarla ilgili uyum	Erkek	227	8,19	4,57	-6,219	0,000*
	Kız	209	10,85	4,34		
Genel uyum	Erkek	227	33,87	12,21	-5,546	0,000*
	Kız	209	40,38	12,26		

* p<0.05;

Tablo 23 incelendiğinde;

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin cinsiyetlerine göre sosyal uyum envanteri alt boyutlarından sosyal uyum boyutunun puanlarının istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık göstermediği görülmüştür($p>0.05$). Buna göre sosyal uyum düzeyinin cinsiyete göre anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir.

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin cinsiyetlerine göre sosyal uyum envanteri ve alt boyutlarından aile çevresine uyum, sağlıkla ilgili uyum, heyecanlarla ilgili uyum boyutlarının puanlarının istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık gösterdiği tespit edilmiştir ($p<0.05$). Buna göre kızların aile çevresine uyum, sağlıkla ilgili uyum, heyecanlarla ilgili uyum ve genel uyum düzeyleri puanlarının erkeklere göre daha yüksek olduğu görülmüştür. Bu durumda erkeklerin aile çevrelerine uyumunun, sağlıkla ilgili uyumunun, heyecanlarla ilgili uyumunun ve genel uyumunun kızlara göre daha iyi olduğu görülmüştür göstermiştir.

3.2.3. Yurt Öğrencilerinin Yaşlarıyla Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanları Arasındaki İstatistiksel Bulgular

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin yaşlarıyla sosyal uyum envanteri ve alt boyutları puanları arasında istatistiki açıdan anlamlı bir farklılık olup olmadığını saptamak için tek yönlü Anova (F) testi uygulanmış ve sonuçları Tablo 24’te verilmiştir.

Tablo 24: Yurt Öğrencilerinin Yaşlarına Göre Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanlarına İlişkin Tek Yönlü Anova(F) Testi Sonucu

Ölçek ve Alt Boyutları	Yaş	N	$\bar{X}$	SS	F	P
Aile çevresine uyum	18-20	213	9,14	3,76	2,663	0,071
	21-23	191	8,97	4,05		
	24 ve üzeri	32	7,44	3,83		
Sağlıkla ilgili uyum	18-20	213	7,14	3,79	1,010	0,365
	21-23	191	7,52	4,04		
	24 ve üzeri	32	6,59	3,55		
Sosyal uyum	18-20	213	11,15	3,56	1,262	0,284

	21-23	191	10,64	3,56		
	24 ve üzeri	32	10,50	2,94		
	18-20	213	9,93	4,61	2,670	0,070
Heyecanlarla ilgili uyum	21-23	191	9,15	4,68		
	24 ve üzeri	32	8,22	4,47		
	18-20	213	37,84	12,32	2,123	0,121
Genel uyum	21-23	191	36,72	13,11		
	24 ve üzeri	32	33,00	11,49		

Tablo 24 incelendiğinde;

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin yaşlarına göre sosyal uyum envanteri ve alt boyutlarının puanlarının istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık göstermediği görülmüştür($p>0.05$). Buna göre sosyal uyum envanterinin yaşa göre anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir.

3.2.4. Yurt Öğrencilerinin En Uzun Süre İkamet Ettikleri Yerleşim Bölgesiyle Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanları Arasındaki İstatistiksel Bulgular

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin en uzun süre ikamet ettikleri yerleşim bölgesiyle sosyal uyum envanteri ve alt boyutları puanları arasında istatistiki açıdan anlamlı bir farklılık olup olmadığını saptamak için tek yönlü Anova (F) testi uygulanmış ve sonuçları Tablo 25’te verilmiştir.

Tablo 25:
Yurt Öğrencilerinin En Uzun Süre İkamet Ettikleri Yerleşim Bölgesine Göre
Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanlarına İlişkin Tek Yönlü Anova(F)
Testi Sonucu

Ölçek ve Alt Boyutları	Yerleşim Bölgesi	N	$\bar{X}$	SS	F	P
Aile çevresine uyum	Akdeniz Bölgesi	172	9,37	4,00	1,748	0,175
	İç Anadolu Bölgesi	186	8,68	3,75		
	Diğer Bölgeler	78	8,62	4,03		
Sağlıkla ilgili uyum	Akdeniz Bölgesi	172	7,40	4,03	0,749	0,474
	İç Anadolu Bölgesi	186	7,35	3,63		
	Diğer Bölgeler	78	6,78	4,15		
Sosyal uyum	Akdeniz Bölgesi	172	10,80	3,50	0,071	0,931
	İç Anadolu Bölgesi	186	10,91	3,57		
	Diğer Bölgeler	78	10,96	3,51		
Heyecanlarla ilgili uyum	Akdeniz Bölgesi	172	9,87	4,87	1,105	0,332
	İç Anadolu Bölgesi	186	9,22	4,21		
	Diğer Bölgeler	78	9,15	5,12		
Genel uyum	Akdeniz Bölgesi	172	37,87	13,37	0,752	0,472
	İç Anadolu Bölgesi	186	36,61	11,71		
	Diğer Bölgeler	78	35,96	13,19		

Tablo 25 incelendiğinde;

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin en uzun süre ikamet ettikleri yerleşim bölgesine göre sosyal uyum envanteri ve alt boyutlarının puanlarının istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık göstermediği görülmüştür($p>0.05$). Buna göre sosyal uyum envanterinin en uzun süreyle yaşanan yerleşim bölgesine göre anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir.

3.2.5. Yurt Öğrencilerinin En Uzun Süre İkamet Ettikleri Yerleşim Birimiyle Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanları Arasındaki İstatistiki Bulgular

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin en uzun süre ikamet ettikleri yerleşim birimiyle sosyal uyum envanteri ve alt boyutları puanları arasında istatistiki açıdan anlamlı bir farklılık olup olmadığını saptamak için tek yönlü Anova (F) testi uygulanmış ve sonuçları Tablo 26’te verilmiştir.

Tablo 26:

Yurt Öğrencilerinin En Uzun Süre İkamet Ettikleri Yerleşim Birimine Göre Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanlarına İlişkin Tek Yönlü Anova(F) Testi Sonucu

Ölçek ve Alt Boyutları	Yerleşim Birimi	N	$\bar{X}$	SS	F	P
Aile çevresine uyum	İl merkezi	221	9,00	4,08	0,196	0,822
	İlçe	138	8,98	3,71		
	Köy	77	8,69	3,77		
Sağlıkla ilgili uyum	İl merkezi	221	7,34	4,04	0,269	0,764
	İlçe	138	7,32	3,87		
	Köy	77	6,97	3,48		
Sosyal uyum	İl merkezi	221	11,00	3,70	0,776	0,461
	İlçe	138	10,93	3,38		
	Köy	77	10,43	3,26		
Heyecanlarla ilgili uyum	İl merkezi	221	9,32	4,75	0,873	0,418
	İlçe	138	9,88	4,57		
	Köy	77	9,13	4,48		
Genel uyum	İl merkezi	221	37,10	13,38	0,634	0,531
	İlçe	138	37,60	12,08		
	Köy	77	35,60	11,49		

Tablo 26 incelendiğinde;

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin en uzun süre ikamet ettikleri yerleşim birimine göre sosyal uyum envanteri ve alt boyutlarının puanlarının istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık göstermediği görülmüştür($p>0.05$). Buna göre sosyal uyum envanterinin en uzun yaşanan yerleşim birimine göre anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir.

3.2.6. Yurt Öğrencilerinin Öğrencisi Oldukları Fakültelerle Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanları Arasındaki İstatistiksel Bulgular

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin öğrencisi oldukları fakültelerle sosyal uyum envanteri ve alt boyutları puanları arasında istatistiki açıdan anlamlı bir farklılık olup olmadığını saptamak için tek yönlü Anova (F) testi uygulanmış ve sonuçları Tablo 27’te verilmiştir.

Tablo 27:

Yurt Öğrencilerinin Öğrenim Gördükleri Fakültelere Göre Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanlarına İlişkin Tek Yönlü Anova(F) Testi Sonucu

Ölçek ve Alt Boyutları	Fakülte	N	$\bar{X}$	SS	F	P	Bonferroni
Aile çevresine uyum	Eğitim fakültesi (1)	102	8,87	3,97	3,0560	0,010*	
	Fen edebiyat fakültesi (2)	61	9,77	3,69			2>4
	İİBF (3)	64	9,38	4,71			
	Mühendislik/Mimarlık (4)	89	7,66	3,22			
	MYO (5)	86	9,50	3,95			5>4
	Diğer fakülteler (6)	34	8,76	3,36			
Sağlıkla ilgili uyum	Eğitim fakültesi	102	7,49	3,82	1,523	0,181	
	Fen edebiyat fakültesi	61	8,28	4,47			
	İİBF	64	6,80	3,86			

	Mühendislik/Mimarlık	89	6,66	3,55		
	MYO	86	7,28	4,02		
	Diğer fakülteler	34	7,24	3,27		
Sosyal uyum	Eğitim fakültesi	102	11,12	3,67	0,587	0,710
	Fen edebiyat fakültesi	61	10,91	3,72		
	İİBF	64	11,03	3,76		
	Mühendislik/Mimarlık	89	10,37	3,37		
	MYO	86	11,09	3,27		
	Diğer fakülteler	34	10,62	3,40		
Heyecanlarla ilgili uyum	Eğitim fakültesi (1)	102	10,19	4,41	4,9750,000*	1>4
	Fen edebiyat fakültesi (2)	61	10,38	4,61		
	İİBF (3)	64	9,38	4,90		
	Mühendislik/Mimarlık (4)	89	7,40	4,18		
	MYO (5)	86	9,87	4,75		5>4
	Diğer fakülteler (6)	34	10,18	4,51		6>4
Genel uyum	Eğitim fakültesi (1)	102	38,07	12,03	3,2730,007*	1>4
	Fen edebiyat fakültesi (2)	61	39,80	12,70		2>4
	İİBF (3)	64	37,09	14,41		
	Mühendislik/Mimarlık (4)	89	32,47	11,01		
	MYO (5)	86	38,22	13,02		5>4
	Diğer fakülteler (6)	34	37,24	11,80		

* p<0.05;

Tablo 27 incelendiğinde;

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin öğrencisi oldukları fakülteye göre sosyal uyum envanteri alt boyutlarından sağlıkla ilgili uyum ve sosyal uyum boyutlarının puan ortalamalarının istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık göstermediği görülmüştür ($p>0.05$). Buna göre sağlıkla ilgili uyum ve sosyal uyum düzeylerinin öğrencisi olunan fakülteye göre anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir.

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin öğrencisi oldukları fakülteye göre sosyal uyum envanteri alt boyutlarından aile çevresine uyum ve heyecanla ilgili uyum boyutlarının puan ortalamalarının istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir ($p<0,05$). Buna göre fen edebiyat fakültesinde okuyan öğrencilerin aile çevresine uyum, heyecanla ilgili uyum ve genel uyum düzeyleri ortalamalarının daha yüksek olduğu görülmüştür. Bu durum fen edebiyat fakültesinde okuyan öğrencilerin aile çevresine uyumunun, heyecanla ilgili uyumunun ve genel uyumunun diğerlerine göre daha zayıf olduğunu göstermektedir.

Farkın hangi gruptan kaynaklandığını tespit etmek için Bonferroni testi yapılmıştır. Test sonucuna göre fen edebiyat fakültesinde okuyan öğrencilerin aile çevresine uyum düzeyinin mühendislik/mimarlık fakültesinde öğrenim gören öğrencilerden daha yüksek puan ortalamasının olduğu, MYO’nda okuyan öğrencilerin aile çevresine uyum düzeyinin mühendislik/mimarlık fakültesinde okuyan öğrencilerden daha yüksek puan ortalamasının olduğu görülmüştür. Bu duruma göre mühendislik/mimarlık fakültesinde okuyan öğrencilerin aile çevresine uyum düzeylerinin fen edebiyat fakültesinde ve MYO’nda okuyan öğrencilere göre daha iyi düzeyde olduğu tespit edilmiştir.

Eğitim fakültesinde okuyan öğrencilerin heyecanlarla ilgili uyum düzeyinin mühendislik/mimarlık fakültesinde okuyan öğrencilerden daha yüksek puan ortalamasının olduğu, MYO’nda okuyan öğrencilerin heyecanlarla ilgili uyum düzeyinin mühendislik/mimarlık fakültesinde okuyan öğrencilerden daha yüksek puan ortalamasının olduğu, diğer fakültelerde okuyan öğrencilerin heyecanlarla ilgili uyum düzeyinin mühendislik/mimarlık fakültesinde okuyan öğrencilerden daha yüksek puan ortalamasının olduğu görülmüştür. Bu duruma göre mühendislik/mimarlık fakültesinde okuyan öğrencilerin heyecanlarla ilgili uyum düzeylerinin eğitim fakültesinde, MYO’nda ve diğer fakültelerde okuyan öğrencilere göre daha iyi düzeyde olduğu tespit edilmiştir.

Eğitim fakültesinde okuyan öğrencilerin genel uyum düzeyinin mühendislik/mimarlık fakültesinde okuyan öğrencilerden daha yüksek puan ortalamasının olduğu, fen edebiyat fakültesinde okuyan öğrencilerin genel uyum düzeyinin mühendislik/mimarlık fakültesinde okuyan öğrencilerden daha yüksek puan ortalamasının olduğu, MYO’nda okuyan öğrencilerin genel uyum düzeyinin mühendislik/mimarlık fakültesinde okuyan öğrencilerden daha yüksek puan ortalamasının olduğu görülmüştür. Bu duruma göre mühendislik/mimarlık fakültesinde okuyan öğrencilerin genel uyum düzeylerinin eğitim fakültesinde, fen edebiyat fakültesinde ve MYO’nda okuyan öğrencilere göre daha iyi düzeyde olduğu tespit edilmiştir.

3.2.7. Yurt Öğrencilerinin Öğrencisi Oldukları Sınıf Seviyeleriyle Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanları Arasındaki İstatistiksel Bulgular

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin öğrencisi oldukları sınıf seviyeleriyle sosyal uyum envanteri ve alt boyutları puanları arasında istatistiki açıdan anlamlı bir farklılık olup olmadığını saptamak için tek yönlü Anova (F) testi uygulanmış ve sonuçları Tablo 28’te verilmiştir.

Tablo 28:

Yurt Öğrencilerinin Öğrencisi Oldukları Sınıf Seviyelerine Göre Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanlarına İlişkin Tek Yönlü Anova(F) Testi Sonucu

Ölçek ve Alt Boyutları	Sınıf	N	$\bar{X}$	SS	F	P
Aile çevresine uyum	1.sınıf	123	9,13	3,93	1,835	0,140
	2.sınıf	160	8,54	3,48		
	3.sınıf	81	9,70	4,43		
	4.sınıf	72	8,65	4,07		
Sağlıkla ilgili uyum	1.sınıf	123	6,71	3,86	2,487	0,060
	2.sınıf	160	7,08	3,68		
	3.sınıf	81	8,05	3,95		
	4.sınıf	72	7,76	4,16		

Sosyal uyum	1.sınıf	123	10,74	3,72	0,424	0,736
	2.sınıf	160	10,81	3,39		
	3.sınıf	81	11,27	3,38		
	4.sınıf	72	10,83	3,66		
Heyecanlarla ilgili uyum	1.sınıf	123	9,25	4,72	1,582	0,193
	2.sınıf	160	9,51	4,43		
	3.sınıf	81	10,32	4,98		
	4.sınıf	72	8,75	4,54		
Genel uyum	1.sınıf	123	36,37	12,74	1,588	0,192
	2.sınıf	160	36,36	12,12		
	3.sınıf	81	39,75	12,99		
	4.sınıf	72	36,36	13,10		

Tablo 28 incelendiğinde;

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin öğrencisi oldukları sınıf seviyelerine göre sosyal uyum envanteri ve alt boyutlarının puan ortalamalarının istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık göstermediği görülmüştür($p>0.05$). Buna göre sosyal uyum envanterinin öğrencisi olunan sınıf seviyelerine göre anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir.

3.2.8. Yurt Öğrencilerinin Aile Tipleriyle Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanları Arasındaki İstatistiksel Bulgular

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin aile tipleriyle sosyal uyum envanteri ve alt boyutları puanları arasında istatistiki açıdan anlamlı bir farklılaşma olup olmadığını saptamak için bağımsız örneklem t testi uygulanmış ve sonuçları Tablo 29’te verilmiştir.

Tablo 29:
Yurt Öğrencilerinin Aile Tiplerine Göre Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları
Puanlarına İlişkin Bağımsız Örneklem t Testi Sonucu

Ölçek ve Alt Boyutları	Aile Tipi	N	$\bar{X}$	SS	T	P
Aile çevresine uyum	Çekirdek aile	398	8,87	3,88	-1,186	0,236
	Geniş aile	38	9,66	4,18		
Sağlıkla ilgili uyum	Çekirdek aile	398	7,21	3,88	-1,041	0,299
	Geniş aile	38	7,89	3,90		
Sosyal uyum	Çekirdek aile	398	10,92	3,55	0,837	0,403
	Geniş aile	38	10,42	3,28		
Heyecanlarla ilgili uyum	Çekirdek aile	398	9,48	4,67	0,205	0,838
	Geniş aile	38	9,32	4,44		
Genel uyum	Çekirdek aile	398	36,92	12,65	-0,394	0,694
	Geniş aile	38	37,76	12,77		

Tablo 29 incelendiğinde;

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin aile tiplerine göre sosyal uyum envanteri ve alt boyutlarının puanlarının istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık göstermediği görülmüştür($p>0.05$). Buna göre sosyal uyum envanterinin aile tipine göre anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir.

3.2.9. Yurt Öğrencilerinin Ailelerinin Aylık Geliriyle Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanları Arasındaki İstatistiksel Bulgular

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin ailelerinin aylık geliriyle sosyal uyum envanteri ve alt boyutları puanları arasında istatistiki açıdan anlamlı bir farklılık olup olmadığını saptamak için tek yönlü Anova (F) testi uygulanmış ve sonuçları Tablo 30’te verilmiştir.

Tablo 30:
Yurt Öğrencilerinin Ailelerinin Aylık Gelirine Göre Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanlarına İlişkin Tek Yönlü Anova(F) Testi Sonucu

Ölçek ve Alt Boyutları	Aile Aylık Geliri	N	$\bar{X}$	SS	F	p
Aile çevresine uyum	0-1000 TL	60	9,80	4,11	1,097	0,358
	1001-2000 TL	164	9,03	3,86		
	2001-3000 TL	116	8,59	4,00		
	3001-4000 TL	43	8,67	4,02		
	4001 TL ve üstü	53	8,68	3,48		
Sağlıkla ilgili uyum	0-1000 TL	60	7,23	3,72	0,727	0,574
	1001-2000 TL	164	7,40	3,73		
	2001-3000 TL	116	7,31	4,20		
	3001-4000 TL	43	7,67	4,04		
	4001 TL ve üstü	53	6,47	3,71		
Sosyal uyum	0-1000 TL	60	10,73	2,93	0,516	0,724
	1001-2000 TL	164	11,09	3,64		
	2001-3000 TL	116	10,59	3,75		
	3001-4000 TL	43	10,67	3,67		
	4001 TL ve üstü	53	11,21	3,19		
Heyecanlarla ilgili uyum	0-1000 TL	60	9,98	4,40	0,791	0,532
	1001-2000 TL	164	9,57	4,44		
	2001-3000 TL	116	9,56	4,87		

	3001-4000 TL	43	9,21	4,90		
	4001 TL ve üstü	53	8,53	4,87		
	0-1000 TL	60	38,20	11,78	0,468	0,760
	1001-2000 TL	164	37,51	12,19		
Genel uyum	2001-3000 TL	116	36,46	14,04		
	3001-4000 TL	43	36,70	12,97		
	4001 TL ve üstü	53	35,42	11,70		

Tablo 30 incelendiğinde;

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin ailelerinin aylık gelirine göre sosyal uyum envanteri ve alt boyutları puanlarının istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık göstermediği görülmüştür($p>0.05$). Buna göre sosyal uyum envanterinin aile aylık gelire göre anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir.

3.2.10. Yurt Öğrencilerinin Daha Önce Yurtta Kalma Durumlarıyla Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanları Arasındaki İstatistiksel Bulgular

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin daha önce yurtta kalma durumlarıyla sosyal uyum envanteri ve alt boyutları puanları arasında istatistiki açıdan anlamlı bir farklılık olup olmadığını saptamak için bağımsız örneklem t testi uygulanmış ve sonuçları Tablo 31’te verilmiştir.

Tablo 31:
Yurt Öğrencilerinin Daha Önce Yurtta Kalma Durumlarına Göre Sosyal Uyum
Envanteri ve Alt Boyutları Puanlarına İlişkin Bağımsız Örneklem t Testi Sonucu

Ölçek ve Alt Boyutları	Daha Önceden Yurtta Kalma Durumu					
	Durumu	N	$\bar{X}$	SS	T	P
Aile çevresine uyum	Evet	132	9,52	3,85	2,059	0,040*
	Hayır	304	8,69	3,91		
Sağlıkla ilgili uyum	Evet	132	7,51	3,79	0,847	0,397
	Hayır	304	7,16	3,92		
Sosyal uyum	Evet	132	11,01	3,23	0,504	0,615
	Hayır	304	10,82	3,64		
Heyecanlarla ilgili uyum	Evet	132	9,90	4,44	1,299	0,195
	Hayır	304	9,27	4,73		
Genel uyum	Evet	132	38,40	12,03	1,537	0,125
	Hayır	304	36,38	12,88		

Tablo 31 incelendiğinde;

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin daha önce yurtta kalma durumlarıyla sosyal uyum envanteri alt boyutlarından sağlıkla ilgili uyum, sosyal uyum ve heyecanlarla ilgili uyum boyutlarının puanlarının istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık göstermediği görülmüştür($p>0.05$). Buna göre sağlıkla ilgili uyum, sosyal uyum ve heyecanlarla ilgili uyum düzeylerinin daha önce yurtta kalma durumuna göre anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir.

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin daha önce yurtta kalma durumlarına göre sosyal uyum envanteri alt boyutlarından aile çevresine uyum boyutunun puanlarının

istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık gösterdiği görülmüştür($p<0.05$). Buna göre daha önce yurttan kalan öğrencilerin aile çevresine uyum düzeyi puanlarının daha önce yurttan kalmayan öğrencilerine göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bu duruma göre daha önce yurttan kalmayan öğrencilerin aile çevresine uyumlarının daha önce yurttan kalan öğrencilere göre daha iyi olduğu tespit edilmiştir.

3.2.11. Yurt Öğrencilerinin Kaldıkları Yurtlarla Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanları Arasındaki İstatistiksel Bulgular

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin kaldıkları yurtlarla sosyal uyum envanteri ve alt boyutları puanları arasında istatistiki açıdan anlamlı bir farklılık olup olmadığını saptamak için tek yönlü Anova (F) testi uygulanmış ve sonuçları Tablo 32’te verilmiştir.

Tablo 32:

Yurt Öğrencilerinin Kaldıkları Yurtlara Göre Sosyal Uyum Envanteri ve Alt Boyutları Puanlarına İlişkin Tek Yönlü Anova(F) Testi Sonucu

Ölçek ve Alt Boyutları	Şu Anda Kaldığı Yurt	N	$\bar{X}$	SS	F	P	Bonferroni
Aile çevresine uyum	Sultan 1. Kılıçarslan Y.M. (1)	78	9,47	4,01	3,794	0,002*	1>4
	Sultan 2. Kılıçarslan Y.M. (2)	64	9,69	3,65			2>4
	FadimanaHalisdemir Y.M. (3)	64	9,48	4,15			3>4
	Ömer Halisdemir Y.M. (4)	81	7,44	3,31			
	Milli Piyango Y.M. (5)	77	8,55	4,01			
	Ertuğrulgazi Y.M. (6)	72	9,32	3,94			6>4
Sağlıkla ilgili uyum	Sultan 1. Kılıçarslan Y.M. (1)	78	8,63	4,27	9,191	0,000*	1>4; 1>5; 1>6
	Sultan 2. Kılıçarslan Y.M. (2)	64	8,80	3,46			2>4; 2>5; 2>6
	FadimanaHalisdemir Y.M. (3)	64	8,05	3,56			3>4
	Ömer Halisdemir Y.M. (4)	81	5,79	3,45			

	Milli Piyango Y.M. (5)	77	6,22	3,43	
	Ertuğrulgazi Y.M. (6)	72	6,53	3,99	
Sosyal uyum	Sultan 1. Kılıçarslan Y.M. (1)	78	11,03	3,42	0,413 0,840
	Sultan 2. Kılıçarslan Y.M. (2)	64	11,39	3,52	
	FadimanaHalisdemir Y.M. (3)	64	10,81	3,48	
	Ömer Halisdemir Y.M. (4)	81	10,68	3,35	
	Milli Piyango Y.M. (5)	77	10,71	3,76	
	Ertuğrulgazi Y.M. (6)	72	10,72	3,67	
Heyecanlarla ilgili uyum	Sultan 1. Kılıçarslan Y.M. (1)	78	10,99	4,37	9,378 0,000* 1>4; 1>5; 1>6
	Sultan 2. Kılıçarslan Y.M. (2)	64	11,31	4,23	2>4; 2>5; 2>6
	FadimanaHalisdemir Y.M. (3)	64	10,47	4,35	3>4; 3>5
	Ömer Halisdemir Y.M. (4)	81	7,54	4,38	
	Milli Piyango Y.M. (5)	77	8,16	4,60	
	Ertuğrulgazi Y.M. (6)	72	8,83	4,64	
Genel uyum	Sultan 1. Kılıçarslan Y.M. (1)	78	40,54	12,69	7,472 0,000* 1>4; 1>5
	Sultan 2. Kılıçarslan Y.M. (2)	64	41,63	11,63	2>4; 2>5
	FadimanaHalisdemir Y.M. (3)	64	39,27	12,61	3>4
	Ömer Halisdemir Y.M. (4)	81	31,83	10,90	
	Milli Piyango Y.M. (5)	77	34,14	12,48	
	Ertuğrulgazi Y.M. (6)	72	35,86	12,86	

* p<0.05;

Tablo 32 incelendiğinde;

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin kaldıkları yurtlarla sosyal uyum envanteri alt boyutlarından sosyal uyum boyutunun puanlarının istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık göstermediği görülmüştür($p>0.05$). Buna göre sosyal uyum düzeyinin kalınan yurtlara göre anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir.

Araştırmaya katılan yurt öğrencilerinin kaldıkları yurtlarla sosyal uyum envanteri ve alt boyutlarından aile çevresine uyum, sağlıkla ilgili uyum ve heyecanlarla ilgili uyum boyutlarının puanlarının istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık gösterdiği görülmüştür ($p<0.05$). Buna göre Sultan 2. Kılıçarslan Y.M.'nde kalan öğrencilerin aile çevresine uyum, sağlıkla ilgili uyum, heyecanla ilgili uyum ve genel uyum düzeyleri puanlarının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bu duruma göre Sultan 2. Kılıçarslan Y.M.'nde kalan öğrencilerin aile çevresine uyumunun, sağlıkla ilgili uyumunun, heyecanlarla ilgili uyumunun ve genel uyumunun diğer yurtlarda kalan öğrencilere göre daha zayıf olduğu tespit edilmiştir.

Farkın hangi gruptan kaynaklandığını tespit edebilmek için Bonferroni testi yapılmıştır. Sonuçlara göre Sultan 1. Kılıçarslan Y.M.'nde kalan öğrencilerin aile çevresine uyum düzeyinin Ömer Halisdemir Y.M.'nde kalan öğrencilerinden daha yüksek puanlarının olduğu, Sultan 2. Kılıçarslan Y.M.'nde kalan öğrencilerin aile çevresine uyum düzeyinin Ömer Halisdemir Y.M.'nde kalan öğrencilerden daha yüksek puanlarının olduğu, Fadimana Halisdemir Y.M.'nde kalan öğrencilerin aile çevresine uyum düzeyinin Ömer Halisdemir Y.M.'nde kalan öğrencilerden daha yüksek puanlarının olduğu, Ertuğrulgazi Y.M.'nde kalan öğrencilerin aile çevresine uyum düzeyinin Ömer Halisdemir Y.M.'nde kalan öğrencilerden daha yüksek puanlarının olduğu görülmüştür. Bu duruma göre Ömer Halisdemir Y.M.'nde kalan öğrencilerin aile çevresine uyum düzeylerinin Sultan 1. Kılıçarslan Y.M.'nde, Sultan 2. Kılıçarslan Y.M.'nde, Fadimana Halisdemir Y.M.'nde ve Ertuğrulgazi Y.M.'nde kalan öğrencilere göre daha iyi düzeyde olduğu tespit edilmiştir.

Sultan 1. Kılıçarslan Y.M.'nde kalan öğrencilerin sağlıkla ilgili uyum düzeyinin Ömer Halisdemir Y.M.'nde, Milli Piyango Y.M.'nde ve Ertuğrulgazi Y.M.'nde kalan öğrencilerden daha yüksek puanlarının olduğu, Sultan 2. Kılıçarslan Y.M.'nde kalan öğrencilerin sağlıkla ilgili uyum düzeyinin Ömer Halisdemir Y.M.'nde, Milli Piyango Y.M.'nde ve Ertuğrulgazi Y.M.'nde kalan öğrencilerden daha yüksek puanlarının olduğu, Fadimana Halisdemir Y.M.'nde kalan öğrencilerin sağlıkla ilgili uyum

düzeyinin Ömer Halisdemir Y.M.'nde kalan öğrencilerden daha yüksek puanlarının olduğu görülmüştür. Bu duruma göre Ömer Halisdemir Y.M.'nde kalan öğrencilerin sağlıkla ilgili uyum düzeylerinin Sultan 1. Kılıçarslan Y.M.'nde, Sultan 2. Kılıçarslan Y.M.'nde ve Fadimana Halisdemir Y.M.'nde kalan öğrencilere göre daha iyi düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Milli Piyango Y.M.'nde kalan öğrencilerin sağlıkla ilgili uyum düzeylerinin Sultan 1. Kılıçarslan Y.M.'nde ve Sultan 2. Kılıçarslan Y.M.'nde kalan öğrencilere göre daha iyi düzeyde olduğu tespit edilmiştir.

Sultan 1. Kılıçarslan Y.M.'nde kalan öğrencilerin heyecanlarla ilgili uyum düzeyinin Ömer Halisdemir Y.M.'nde, Milli Piyango Y.M.'nde ve Ertuğrulgazi Y.M.'nde kalan öğrencilerden daha yüksek puanlarının olduğu, Sultan 2. Kılıçarslan Y.M.'nde kalan öğrencilerin heyecanlarla ilgili uyum düzeyinin Ömer Halisdemir Y.M.'nde, Milli Piyango Y.M.'nde ve Ertuğrulgazi Y.M.'nde kalan öğrencilerden daha yüksek puanlarının olduğu, Fadimana Halisdemir Y.M.'nde kalan öğrencilerin heyecanlarla ilgili uyum düzeyinin Ömer Halisdemir Y.M.'nde ve Milli Piyango Y.M.'nde kalan öğrencilerden daha yüksek puanlarının olduğu görülmüştür. Bu duruma göre Ömer Halisdemir Y.M.'nde kalan öğrencilerin heyecanlarla ilgili uyum düzeylerinin Sultan 1. Kılıçarslan Y.M.'nde, Sultan 2. Kılıçarslan Y.M.'nde ve Fadimana Halisdemir Y.M.'nde kalan öğrencilere göre daha iyi düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Milli Piyango Y.M.'nde kalan öğrencilerin heyecanlarla ilgili uyum düzeylerinin Sultan 1. Kılıçarslan Y.M.'nde, Sultan 2. Kılıçarslan Y.M.'nde ve Fadimana Halisdemir Y.M.'nde kalan öğrencilere göre daha iyi düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Ertuğrulgazi Y.M.'nde kalan öğrencilerin heyecanlarla ilgili uyum düzeylerinin Sultan 1. Kılıçarslan Y.M.'nde ve Sultan 2. Kılıçarslan Y.M.'nde kalan öğrencilere göre daha iyi düzeyde olduğu tespit edilmiştir.

Sultan 1. Kılıçarslan Y.M.'nde kalan öğrencilerin genel uyum düzeyinin Ömer Halisdemir Y.M.'nde ve Milli Piyango Y.M.'nde kalan öğrencilerden daha yüksek puanlarının olduğu, Sultan 2. Kılıçarslan Y.M.'nde kalan öğrencilerin genel uyum düzeyinin Ömer Halisdemir Y.M.'nde ve Milli Piyango Y.M.'nde kalan öğrencilerden daha yüksek puanlarının olduğu, Fadimana Halisdemir Y.M.'nde kalan öğrencilerin

genel uyum düzeyinin Ömer Halisdemir Y.M.'nde kalan öğrencilerden daha yüksek puanlarının olduğu görülmüştür. Bu duruma göre Ömer Halisdemir Y.M.'nde kalan öğrencilerin genel uyum düzeylerinin Sultan 1. Kılıçarslan Y.M.'nde, Sultan 2. Kılıçarslan Y.M.'nde ve Fadimana Halisdemir Y.M.'nde kalan öğrencilere göre daha iyi düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Milli Piyango Y.M.'nde kalan öğrencilerin genel uyum düzeylerinin Sultan 1. Kılıçarslan Y.M.'nde ve Sultan 2. Kılıçarslan Y.M.'nde kalan öğrencilere göre daha iyi düzeyde olduğu tespit edilmiştir.

SONUÇ

Sonuç ve Tartışma

Araştırmamızda aile çevresine uyum, sağlıkla ilgili uyum, heyecanlarla ilgili uyumun cinsiyete göre anlamlı bir farklılık gösterdiği, aile çevresine uyum ve heyecanlarla ilgili uyumun öğrencisi oldukları fakülteye göre anlamlı bir farklılık gösterdiği, aile çevresine uyumun daha önce yurttan kalma durumuna göre anlamlı bir farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Ancak sosyal uyum ölçeği alt boyutlarından sosyal uyumun cinsiyete göre anlamlı bir farklılık göstermediği, sosyal uyum ölçeğinin yaşa göre anlamlı bir farklılık göstermediği, sosyal uyum ölçeği alt boyutlarından sağlıkla ilgili uyum ve sosyal uyumun öğrencisi oldukları fakülteye göre anlamlı bir farklılık göstermediği, sosyal uyum ölçeğinin öğrencisi oldukları sınıf seviyelerine göre anlamlı bir farklılık göstermediği, sosyal uyum ölçeğinin aile tiplerine göre anlamlı bir farklılık göstermediği, sosyal uyum ölçeğinin en uzun ikamet edilen yerleşim bölgesi ve yerleşim birimine göre anlamlı bir farklılık göstermediği, sosyal uyum ölçeğinin ailenin aylık gelirine göre anlamlı bir farklılık göstermediği, sosyal uyum ölçeğinin alt boyutlarından sağlıkla ilgili uyum, sosyal uyum ve heyecanlarla ilgili uyumun daha önce yurttan kalıp kalmama durumuna göre anlamlı bir farklılık göstermediği, sosyal uyum ölçeği alt boyutlarından sosyal uyumun şu anda kaldıkları yurtlara göre anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir.

Durak (2006), son çocukluk dönemi öğrencilerinin saldırganlıklarını belirlemeye yönelik sosyal uyum düzeylerini çeşitli değişkenler açısından incelemiştir. Araştırmanın bulgularına göre, öğrencilerin %33,3'ü sosyal uyum düzeyi yönünden iyi, %50'si sosyal uyum düzeyi yönünden orta, %16,7'si ise sosyal uyum düzeyi yönünden zayıf olduğu görülmüştür. Bu araştırmada yurttan kalan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum envanteri puanları genel ortalamalarına bakıldığında %3,4'ünün çok iyi, %32,6'sının iyi, %58'inin orta, %6'sının zayıf, düzeyde uyuma sahip oldukları tespit edilmiştir. Araştırmamızdaki bulgular ile literatürdeki bulgular benzerdir.

Crandall (1980) tarafından cinsiyet, yaş ve sosyal ilginin uyuma etkisinin incelendiği araştırmada, yaş arttıkça uyumun arttığı gözlenmiştir. Ayrıca kızların, erkeklerden daha fazla uyumlu olduğu görülmüştür (Erbiçer, 2017). Feldman (1972), kızların erkeklere göre daha uyumlu olduğunu ve sosyal kabul ile yaşlılarına uyma olduğunu saptamıştır

(Aras, 2015). Vasta, Haithm, Miller (1992) tarafından yapılan araştırma sonuçlarına göre, sosyal uyum açısından erkekler ve kızlar arasında anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir (Erbiçer, 2017). Aktaş (1997), “Üniversite Öğrencilerinin Uyum Düzeylerinin İncelenmesi” konulu çalışmasında, erkek öğrencilerin, kişisel ve genel uyum düzeylerinin kız öğrencilerden, kız öğrencilerin ise sosyal uyum düzeylerinin erkek öğrencilerden daha yüksek olduğu bulunmuştur. Kurç (1989), bazı kişisel sosyo-ekonomik ve kültürel değişkenlerin lise öğrencilerinin uyum alanları ve uyum yöntemlerine etkisi üzerine yaptığı araştırmasında, kız öğrencilerin erkek öğrencilere oranla daha fazla uyum sağladığını ortaya koymuştur. Balabanlı (1990), Öğretmen Liselerinde Okuyan Öğrencilerin Kişisel ve Sosyal Uyum Düzeylerini Etkileyen Bazı Etmenler üzerine yaptığı araştırmasında cinsiyetlere göre bakıldığında, kızların erkeklere göre sosyal uyum problemlerinin daha yüksek olduğunu saptamıştır. Akay (1990), lise öğrencilerine ilişkin bazı niteliklerin sosyal ve kişisel uyum düzeylerine etkisini incelemiştir. Araştırma sonucunda, erkek öğrencilerin sosyal uyumlarının, kız öğrencilerin sosyal uyum puanlarından daha yüksek olduğu görülmüştür. Koç (2000) tarafından yapılan araştırma bulgularına göre gençlerin cinsiyet farklılığı ile sosyal uyum düzeyi arasında bir farklılaşma gözlemlenmemiştir. Tunçel (2005), beden eğitimi ve spor yüksekokulları ile eğitim fakültesi öğrencilerinin kişisel ve sosyal uyum düzeylerini incelemiştir. Araştırmanın sonucunda, erkek öğrencilerin sosyal uyum puanları ortalaması, kız öğrencilerin sosyal uyum puanları ortalamasından daha yüksek çıkmıştır. Yeğen (2008), ortaöğretim öğrencilerinin sosyal uyumları ile saldırganlık düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Araştırma sonucunda, kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre genel olarak daha uygun davrandıkları bulunmuştur. Yaş değişkeni ile sosyal uyum puanları alt değişkenleri ilişkilendirildiğinde sosyal uyum alt ölçeklerinden sosyal ilişkiler, sosyal normlar ve antisosyal eğilimler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmazken, yaş değişkeni ile sosyal uyum alt değişkenlerinden aile ilişkileri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Yani, 17 yaş ve üstü ergenler 16 ve altı yaş grubuna göre aile ilişkileri açısından daha olumlu bulunmuştur. Kısaca literatürde cinsiyet ve yaş değişkine göre uyum düzeyi ve alt boyutlarının farklılaştığı ve farklılaşmadığı çeşitli araştırma sonuçları bulunmaktadır. Bu çalışmada cinsiyet değişkenine göre sosyal uyumun değişmediği fakat erkeklerin aile çevresine uyumunun, sağlıkla ilgili uyumunun, heyecanlarla ilgili uyumunun ve

genel uyumunun kızlara göre daha iyi olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Yaş değişkenine göre ise sosyal uyum düzeylerinde anlamlı bir farklılık bulunamamıştır.

Koç (2000) tarafından yapılan araştırma bulgularına anne-baba eğitim düzeyi ile ergenlerin sosyal uyum düzeyi arasında pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur. Araştırmamızda yurttan kalan üniversite öğrencilerinin anne-baba eğitim düzeyi ile sosyal uyum envanteri ve alt boyutları arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır.

Araştırmada öğrencilerin okudukları fakülte değişkenine göre mühendislik/mimarlık fakültesinde okuyan öğrencilerin aile çevresine uyumunun, heyecanla ilgi uyumunun ve genel uyumunun fen-edebiyat fakültesi, eğitim fakültesi, MYO okuyan öğrencilerden daha iyi olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Mühendislik fakültesi öğrencilerinin akademik başarısı diğer fakültelerde okuyan öğrencilerden daha yüksek olabilir ve bu durumun akademik uyumu etkilediği düşünülmektedir. Akademik uyumun iyi olması da sosyal uyumu olumlu yönde etkilediği tahmin edilmektedir.

Aktaş'ın (1997) yaptığı araştırmasının sonucunda, üniversite dördüncü sınıfta öğrencilerin kişisel, sosyal ve genel uyum düzeylerinin birinci sınıfta olduklarından anlamlı derecede daha yüksek olduğunu saptanmıştır. Aras (2015), üniversite öğrencilerinin kişisel ve sosyal uyum düzeylerini incelediği araştırma sonucunda öğrencilerin öğrenim gördükleri sınıf düzeylerine göre sosyal uyum ve genel uyum düzeylerinde anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Literatürde sınıf seviyesi arttıkça sosyal uyum düzeyinin yükseldiğine dair benzer araştırmalar vardır. Bu araştırmada ise öğrencilerin okudukları sınıf değişkenine göre sosyal uyum düzeylerinde anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Yurttan yaşayan öğrencilerin büyük bir çoğunluğının farklı şehirlerden gelmesinin, ailesinden ayrılıp yurttan kalmaya başlamakla yeni bir yaşantıya girmesinin, yurt imkanlarının ve yurt hizmetlerinin öğrenciler için önemli etkenler olduğu düşünülmektedir. Ayrıca öğrenciler kendilerine yurt çıkma durumuna göre öğrenim yılının başında, ortasında veya sonunda yurttan kalmaya başlayabilmektedir. Bu noktadan araştırma bulguları değerlendirildiğinde öğrencilerin yurttan benzer şeyler yaşayabildiklerinden okudukları sınıf değişkenine göre anlamlı bir farklılık olmaması anlaşılabilir bir durum olabilmektedir. Bu bulgu araştırmanın veri toplama zamanıyla da ilişkili olabileceği düşünülmektedir. Araştırmamız şubat ayında yapılmıştır fakat bu araştırma öğrencilerin genel olarak yurttan kalmaya başladıkları ilk ayda yapılsaydı sonuçlar farklı olabilirdi. Ancak araştırmanın yapıldığı zamana kadar geçen süre birçok

öğrencinin uyum sağlaması için yeterli bir süre olduğundan öğrencilerin okudukları sınıf değişkenine göre aralarında anlamlı farklılık kalmamış olabilir.

Aras (2015), üniversite öğrencilerinin kişisel ve sosyal uyum düzeylerini çeşitli değişkenlere göre incelemiştir. Araştırma sonuçlarına göre öğrencilerin en uzun süreyle yaşadıkları yerleşim birimlerine göre sosyal ve genel uyumları arasında anlamlı farklılaşma bulunmamıştır. Bu araştırmada da öğrencilerin en uzun süreyle yaşadıkları yerleşim birimlerine ve yerleşim bölgelerine göre sosyal uyum envanteri puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma tespit edilememiştir.

Akay (1990), lise öğrencilerine ilişkin bazı niteliklerin sosyal ve kişisel uyum düzeylerine etkisini incelemiştir. Araştırma sonucunda öğrencilerin sosyo-ekonomik düzeyi arttıkça sosyal uyum puanlarının arttığı bulunmuştur. Tunçel (2005), beden eğitimi ve spor yüksekokulları ile eğitim fakültesi öğrencilerinin kişisel ve sosyal uyum düzeylerini incelemiştir. Araştırmanın sonucunda sosyo-ekonomik düzeye göre öğrencilerin sosyal uyum düzeyleri arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Aras (2015) üniversite öğrencilerinin kişisel ve sosyal uyum düzeylerini incelediği araştırma sonucunda öğrencilerin sosyo-ekonomik düzeylerine göre sosyal uyum ve genel uyum düzeylerinde anlamlı farklılık tespit etmiştir. Durak (2006), sosyo-ekonomik düzey ile sosyal uyum düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Literatürdeki pek çok araştırma öğrencilerin uyum düzeylerinin sosyo-ekonomik düzeylerine göre farklılaştığını saptamıştır. Ekonomik seviye arttıkça uyum düzeyleri yükselmiştir. Uyum türlerinden kişisel uyum, akademik uyum ve sosyal uyum düzeyi orta üst gelir grubunda, orta alt gelir grubundan anlamlı derecede yüksek olduğu tespit edilmiştir. Ancak araştırmamızda öğrencinin ailesinin aylık gelir değişkenine göre sosyal uyum düzeylerinde anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Ülkemizde devlet tarafından verilen burs/kredi alan üniversite öğrencisi sayısının her geçen yıl artması, burs/kredi ücretlerinin artması, araştırmanın gerçekleştirildiği süreye kadar sosyo-ekonomik düzeyi düşük öğrencilerin vakıf/dernek vb. yerlerden burs bulması, devlet yurtlarında öğrencilerin düşük ücrette barınması, devletin yurttaki kalan öğrencilere yaptığı günlük yemek yardımı düşünüldüğünde yurttaki kalan öğrencilerin ailesinin aylık gelirine göre uyum düzeyinin değişmemesi anlaşılabilir olmaktadır. Ayrıca yurttaki gerçekleştirilen sosyo-kültürel etkinliklere, sosyal sorumluluk projelerine, yurt içi ve yurt dışı gezilere, kurslara, atölyelere katılımın ücretsiz olması ve sosyo-ekonomik düzeyin fark

etmeksizin öğrencilerin bu sosyal aktivitelere katılabilmesi sosyo-ekonomik değişkene göre sosyal uyumun anlamlı bir farklılık göstermemesini anlaşılabilir kılmaktadır.

Araştırma öncesinde daha önce yurttan kalan öğrencilerin toplu yerde yaşama tecrübesi ve becerileri kazanmış, sosyal ilişkileri kuvvetli olduğu tahmin edilmiş ve daha önce yurttan kalmayan öğrencilere göre daha iyi uyuma sahip oldukları düşünülmüştür. Ancak araştırmada daha önce yurttan kalma değişkenine bakıldığında sağlıkla ilgili uyum, heyecanlarla ilgili uyum ve sosyal uyumun anlamlı bir farklılık göstermediği, aile çevresine uyumda ise daha önce yurttan kalmayanların uyum düzeylerinin daha iyi olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu nedenle daha önce yurttan kalan öğrencilerin lisede kaldıkları yurt ortamı ile üniversite yurt ortamında farklı yaşam becerilerine sahip olmaları gerektiği, lisede kaldıkları yurttan benzer arkadaş tutumu algısına sahip olabilecekleri ve aynı yaş döneminde olmaları nedeniyle aynı sosyal gelişim özellikleri göstermiş olabilecekleri tahmin edilmiştir. Üniversite yurt ortamında ise öğrenciler farklı yaş grubundan, farklı bölümde okuyan, farklı kültürlere sahip, farklı sosyal gelişim özellikleri gösteren öğrencilerle aynı odada kalmaktadır. Bu çerçeveden bakıldığında daha önce yurttan kalma durumu değişkenine göre sosyal uyumun anlamlı bir farklılık göstermemesi anlaşılabilir kılınmıştır.

Şu anda kaldığı yurt değişkenine bakıldığında erkek yurdunda (Ömer Halisdemir, Ertuğrulgazi, Milli Piyango) kalan öğrencilerin aile çevresine uyum, sağlıkla ilgili uyum ve heyecanla ilgili uyumlarının kız yurdunda (Sultan 1. Kılıçarslan, Sultan 2.Kılıçarslan, Fadimana) kalan öğrencilerden genel olarak daha iyi olduğu görülmüştür. Kalabalık ortamların insanlar üzerinde olumsuz bir etkilere sahip olduğu bilinmektedir. Araştırma yapılan erkek yurtları yaklaşık olarak 1000 kapasiteye sahipken kız yurtları 2000 kapasiteye sahiptir. Küçük yurtlarda öğrenciler arasında ve memurlarla iletişim daha fazla olduğu tahmin edilmektedir. Bu çerçeveden bakıldığında şu anda kaldıkları yurt değişkenine göre sosyal uyum düzeylerinin anlamlı bir farklılık göstermesi anlaşılabilir olmaktadır.

Sonuç olarak; alanyazın taraması sonucunda daha fazla sosyal destek algılayan, sosyal bağlılığı olan, sosyal etkinliklere daha fazla katılan, akran danışmanlığına sahip olan, iletişim becerileri yüksek olan, sosyal ilişkileri iyi olan, yalnızlık duygusunu daha az hisseden, sosyal etkileşim ortamlarına daha fazla katılan öğrencilerin daha yüksek sosyal uyum düzeylerine sahip olduğu görülmüştür.

Ayrıca diyebiliriz ki yurttaki kalan üniversite öğrencilerinin akademik, kişisel ve sosyal uyumları birbiriyle ilişkilidir ve yurttaki kalan üniversite öğrencilerinin uyum sorunlarının azaltılması akademik, kişisel ve sosyal yönden gelişimleri açısından önemlidir.

Öneriler

Anne-babalar çocuklarını sadece fiziksel açıdan değil ruhsal açıdan da sağlıklı bir şekilde yetiştirmelidir. Çocuğun sosyal gelişiminin yaşamı boyunca etkili olacağından anne babalar gerekirse çocuk yetiştirmeye ilgili kurslara yönlendirilmeli, çeşitli seminer ve eğitici etkinliklere katılmalıdır.

Aile çocuğun fiziksel, zihinsel ve sosyal açıdan sağlıklı gelişimi için çeşitli yayınları takip edebilir. Devlet bu konuda aileye destek sağlayarak çocuk gelişimiyle ilgili çeşitli yayınları ücretsiz olarak dağıtmalıdır.

Sosyal uyumsuzluk yaşamamak için çocukluktan itibaren çocuğun sosyal gelişimi takip edilmeli, sağlıklı iletişim kurmayan, saldırgan, çekingen, antisosyal vb. özelliklere sahip çocuklar fark edildiği anda gerekli müdahale yapılmalıdır. Anne-babalar, öğretmenler ve sosyal çalışmacılar çocukların bu davranışlarını önleyici tedbirler almalıdır.

İlk ve ortaokul çağında fark edilen uyum sorunlarının erken yaşlarda çözüme kavuşması için rehber öğretmenleriyle koordineli bir şekilde çalışacak sosyal çalışmacılar sorunları çözme konusunda etkili olacaktır. Bu nedenle okullarda okul sosyal hizmeti birimi kurulmalı ve Milli Eğitim Bakanlığı tarafından sosyal çalışmacı ataması yapılmalıdır.

Yurtta kalmaya başlamadan öğrenciler yurt hakkında bilgilendirilmelidir. Ayrıca psikolojik danışmanlar tarafından öğrencilere yurtta yaşayabileceği uyum sorunlarıyla ilgili bilgi verilip uyumsuzluk yaşaması halinde yapabilecekleri önceden anlatılmalıdır.

Gençlik ve Spor Bakanlığına bağlı yurtlarda eğitim öğretim yılının başlangıcında her yurtta uyum programı düzenlenmektedir. Ancak her yurtta sosyal çalışmacı/psikolog olmaması sebebiyle ilk toplantı sonrası uyum sorunu yaşayan öğrenciler yurtta destek alacak sosyal çalışmacı/psikolog bulamamaktadır. Bu nedenle yurtlarda psiko-sosyal serviste çalışan personel sayısı çoğaltılmalıdır.

Yurtta kalmaya başlayan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum sağlayamadığı tespit edildikten sonra nasıl bir müdahale yapılacağı ve önlemler alınacağına ilişkin araştırmalar yapılmalıdır.

Öğrenciler arasında iletişimin artması için yurttaki düzenli olarak toplantılar yapılmalı, yurda uyum sağlamaları için üst sınıflardaki tecrübeli öğrencilerden faydalanılarak akran dayanışması sağlanmalıdır.

Öğrencilerin uyum sağlamasını kolaylaştırmak için aile ve arkadaşlarından sosyal destek görebilecekleri fırsatlar oluşturulmalıdır.

Sosyal uyumsuzluk yaşayan öğrencilerin yurttaki psiko-sosyal servisten yardım alması konusunda teşvik edici çalışmalar yapılmalıdır. Bu süreçte öğrenciye yalnız olmadığını hissettirecek sosyal destek ağı geliştirilmelidir.

Yurttaki uyum sorunu yaşayan öğrencilerle psiko-sosyal serviste görev yapan sosyal çalışmacı ve psikologlar tarafından bireysel ve grup görüşmeleri yapılmalıdır. Ayrıca önleyici danışma uygulamaları yapılabilir.

Öğrencilerin sosyal uyum düzeylerini arttırmak için eğitsel, sosyal ve kültürel faaliyetler yapılmalı ve yurt imkanları daha aktif kullanılarak öğrencilerin bunlardan yararlanması sağlanmalıdır.

Öğrencilerin sosyo-ekonomik düzeylerini yükseltmeye yönelik devlet politikaları geliştirilmelidir. Buna yönelik burs ve kredi imkanları çoğaltılmalı, burs ve kredi ücretleri arttırılmalıdır.

Eğitim-öğretim yılı başlangıcında ilçe ve köylerden gelip şehir merkezinde yaşamaya başlayan öğrencilerin sosyal çevreye uyum sağlamasını hızlandırmaya yönelik oryantasyon çalışmaları yapılmalıdır.

Öğrencilerin birbirleri ile kaynaşmaları, arkadaşlık ilişkilerini geliştirebilmeleri, sosyalleşme süreçlerine katkıda bulunmak amacıyla kültürel geziler ve eğlenceler düzenlenmelidir.

Akademik uyum sosyal uyumu etkilediğinden üniversitelerde psikolojik danışmanlık birimi, yurtlarda psiko-sosyal servis tarafından akademik uyumu artırıcı çalışmalar yapılmalıdır.

Psiko-sosyal servis denetiminde akran danışmanlığı programı tüm yurtlarda uygulanmalıdır.

Üniversite öğrencilerinin uyum düzeyleriyle ilgili literatürde çok fazla çalışma olmasına karşın yurtda kalan üniversite öğrencileriyle ilgili sınırlı sayıda araştırma vardır. Oysa öğrenciler ders dışı zamanlarının büyük bir kısmını yurtda geçirmektedirler. Bu nedenle yurtda kalan üniversite öğrencilerinin uyum düzeyleriyle ilgili nicel ve nitel başka araştırmalar yapılmalıdır.

KAYNAKÇA

- 2018 Yılı Faaliyet Raporu. Gençlik ve Spor Bakanlığı. Erişim Adresi: <http://www.gsb.gov.tr/Public/Edit/images/GSB/2018%20Faaliyet%20Raporu.pdf>
Erişim Tarihi: 26.03.2019
- Akay, N. (1990). Lise Öğrencilerine İlişkin Bazı Niteliklerin Sosyal ve Kişisel Uyum Düzeylerine Etkisi. Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Akbağ, M. ve Erturan, N. (1995). Liseli Ergenlerin Anne-Baba Tutumlarını Algılamaları ile Uyum Düzeyleri Arasındaki İlişki. *M. Ü. Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 7, 1-15.
- Akboy, R. ve İkiz, E. (2007). *Psikolojik danışma ve rehberlikte çağdaş bir anlayış*. Ankara: Nobel.
- Akıncı, G. (2007). Engelli Çocuğa Sahip Olan ve Olmayan Babaların Aile İşlevlerini Algılamaları ile Sosyal Uyum Düzeylerinin İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Akkaya, C., Sarandöl, A., Esen Danacı, A., Sivrioğlu, E. Y., Kaya, E. ve Kırılı, S. (2008). Sosyal Uyum Kendini Değerlendirme Ölçeği (SUKDÖ) Türkçe Formunun Geçerlik ve Güvenilirliği. *Türk Psikiyatri Dergisi*, 19 (3), 292-299.
- Aktaş, M. C. (2016). Obsesif Kompulsif Bozukluğu Olan Hastalarda Sosyal Uyum ve Yaşam Kalitesinin Değerlendirilmesi. Yüksek Lisans Tezi, Gaziantep Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Gaziantep.
- Aktaş, Y. (1997). Üniversite Öğrencilerinin Uyum Düzeylerinin İncelenmesi: Uzunlamasına Bir Çalışma. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 13, 107-110.
- Aladağ Bayrak, Ö. (2012). Meslek Yüksekokulu Öğrencilerinin Akademik ve Sosyal Uyumlarının Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Edirne.

- Aladağ, M. (2009). Üniversiteye Uyum Konusunda Yürütülen Akran Danışmanlığı Programının Değerlendirilmesi. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 4 (31), 12-22.
- Alp, H. (2015). Okul Öncesi Dönem Çocuklarda Sosyal Uyum Problemlerinin Düzeltmesinde İşbirliği Öğrenme Yönetimi ve Oyun Etkinliklerinin Etkisi. *Akademik Bakış Dergisi*, 51, 88-101.
- Alp, H. ve Çamlıyer, H. (2015). İlk Öğretim Çağındaki Sosyal Uyum ve Davranış Bozukluğu Olan Çocukların Davranış Bozukluklarının Düzeltmesinde Fiziksel Aktivite ve Oyun Etkinliklerinin Etkisi. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 4 (4), 286-297.
- Alver, B. (1998). Bireylerin Uyum Düzeyleri ile Empatik Becerileri Arasındaki İlişkiler. Yüksek Lisans Tezi, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
- Aras, E. (2015). Üniversite Öğrencilerinin Kişisel ve Sosyal Uyum Düzeylerinin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
- Avacı, M. (2003). Lise Öğrencilerinin Toplumsal Uyum Düzeylerine Etki Eden Toplumsal Nedenler (Erzurum İli Merkez Örneği). Yüksek Lisans Tezi, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
- Avacı, M. (2006). Ergenlikte Toplumsal Uyum Sorunları. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 7 (1), 39-63.
- Aydın, E. (2012). Üniversite Öğrencilerinin Boş Zamanlarını Değerlendirmeleri ile Sosyal Uyum ve İletişim Becerileri Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.
- Aydın, İ. E. (2016). Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Medya Kullanımları Üzerine Bir Araştırma: Anadolu Üniversitesi Örneği. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 35, 373-386.
- Aydın, K. (2014). Yapısal İşlevselci Teorisi ve Toplumsal Tabakalaşma. *Yalova Sosyal Bilimler Dergisi*, 5(8), 2013-239.

- Aypay, A., Aypay, A. ve Demirhan, G. (2009). Öğrencilerin Üniversiteye Sosyal Uyumuna Bir Üniversite Örneği. *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 2 (1), 46-64.
- Bakırcıoğlu, R. (2000). *İlköğretim Ortaöğretim ve Yükseköğretimde Rehberlik ve Psikolojik Danışma*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Balabanlı, F. (1990). Öğretmen Liselerinde Okuyan Öğrencilerin Kişisel Ve Sosyal Uyum Düzeylerini Etkileyen Bazı Etmenler. Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Balcıoğlu, İ. (2001). Stres, Gençlik, Kentleşme, Şiddet. *Yeni Symposium*, 39 (1), 49-56,
- Baltacı, C., & Uysal, M. T. (2012). Türkiye’de Bir Siyasal Sosyalleşme Aracı Olarak Ders Materyali: İlköğretim Sosyal Bilgiler Dersi Üzerine Bir İnceleme. *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 17(3), 177-194.
- Bayhan, V. (2013). Gençlik ve Postmodern Kimlik Örüntüleri-Üniversite Gençliğinin Sosyolojik Profili (İnönü Üniversitesi Uygulaması). *Gençlik Araştırmaları Dergisi*, 1(1), 134-157.
- Bayram, L. (2013). Düzenli Spor Yapmanın İslahevlerindeki Çocuk ve Gençlerin Sosyal Uyum ve İletişim Becerileri Üzerindeki Etkisi. Doktora Tezi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Samsun.
- Bender, M. T. (2009). Varoluşçuluk ve Jean Paul Sartre Örnekleme. *Sanat ve Tasarım Dergisi*, 1(4), 23-33.
- Bülbül, T. (2012). Yükseköğretimde Okul Terki: Nedenler ve Çözümler. *Eğitim ve Bilim*, 37 (166), 219-235.
- Bülbül, T. ve Acar Güvendir, M. (2014). Üniversite Birinci Sınıf Öğrencilerinin Yükseköğretim Yaşamına Uyum Düzeylerinin İncelenmesi. *Eğitim Bilimleri Araştırması Dergisi*, 4 (1), 397-418.
- Ceyhan, A. A. (2011). İnternet Kullanma Temel Nedenlerine Göre Üniversite Öğrencilerinin Problemleri İnternet Kullanımı ve Algıladıkları İletişim Beceri Düzeyleri. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 11 (1), 59-77.

- Ceyhan, E. (1999). Mesleki Sorun Düzeyleri Farklı Okul Öğretmenlerinin Kişisel Ve Sosyal Uyum Düzeylerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Ceyhan, E. (2000). Mesleki Sorun Düzeyleri Farklı Okul Rehber Öğretmenlerinin Kişisel ve Sosyal Uyum Düzeylerinin İncelenmesi. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 11 (13), 45-55.
- Coştu, Y. (2009). Toplumsallaşma Kavramı Üzerine Sosyolojik Bir Değerlendirme. *Dinbilimleri Journal*, 9(3), 117-140.
- Cüceloğlu, D. (1997). *İyi Düşün Doğru Karar Ver*. İstanbul: Sistem Yayıncılık.
- Cüceloğlu, D. (2015). *İnsan ve davranışı*. İstanbul: Remzi.
- Çelik, M. (2018). Üniversite Öğrencilerinin Kişisel ve Sosyal Uyum Düzeylerinin Fonksiyonel Olmayan Tutumlar ve Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, İnönü Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi, Malatya.
- Deniz, A. Ç. (2014). Üniversite Gençliğinin Uyum Sağlama Süreçleri: Bir Bibliyografya Denemesi. *Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 4 (1), 99-121.
- Durak, N. (2006). Son Çocukluk Dönemi Öğrencilerinin Saldırganlıklarını Belirlemeye Yönelik Sosyal Uyum Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi Niğde İli Örneği. Yüksek Lisans Tezi, Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Niğde.
- Duru, E. (2008). Üniversiteye Uyum Sürecinde Yalnızlığı Yordamada Sosyal Destek ve Sosyal Bağlılığın Doğrudan ve Dolaylı Rollerini. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 3 (29), 13-24.
- Erbıçer, E. S. (2017). Üniversite Öğrencilerinin Siber Zorbalık ve Siber Mağduriyet Düzeylerinin Sosyal Uyuma ve Bazı Kişisel Değişkenlere Göre İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Erden, M. ve Akman, Y. (2014). *Eğitim Psikolojisi*. Ankara: Arkadaş Yayınları.

- Erdoğan, S., Şanlı, H. S. ve Şimşek Bekir, H. (2005). Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Üniversite Yaşamına Uyum Durumları. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 13 (2), 479-496.
- Gençöz, F. (1998). Uyum Psikolojisi. *Kriz Dergisi*, 6 (2), 1-7.
- Geylan, M. T. (2010). 9-11 Yaş Arası Jimnastik Yapan Çocuklarla, Spor Yapmayan Akranlarının Ruhsal Uyum Düzeylerinin İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kırıkkale.
- Giddens, A. (2008). *Sosyoloji*, İstanbul: Kırmızı Yayınları.
- Güncel Türkçe Sözlüğü. Türk Dil Kurumu. Erişim Adresi: http://tdk.gov.tr/index.php?option=com_gts&arama=gts&guid=TDK.GTS.5cc2c4d94fd4a0.44800531 Erişim Tarihi: 26.03.2019.
- Hezer, K. (2018). 6-12 Yaş Arası Öğrencilerin Sosyal Uyum Sorunu ve Okul Sosyal Hizmeti: Sancaktepe Örneği. Yüksek Lisans Tezi, Üsküdar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Işıklar, A., Bilgin, M. ve Bilgin M. (2015). İlkokul Öğrencilerinin Okula Sosyal Uyum Düzeylerinin İncelenmesi. *Bitlis Eren Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 4 (2), 29-41.
- İlhan, O. (2015). Üniversite Öğrencilerinde Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Düzeyleri ile Sosyal Uyumları ve Atılganlık Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Üsküdar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Kaba, İ. ve Keklik, İ. (2016). Öğrencilerin Üniversite Yaşamına Uyumlarında Psikolojik Dayanıklılık ve Psikolojik Belirtiler. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 2 (2), 98-113.
- Kalyencioğlu, D. ve Kutlu, Y. (2010). Ergenlerin Aile İşlevi Algılarına Göre Uyum Düzeyleri. *İstanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Dergisi*, 18 (2), 56-62.
- Kandır, A. ve Orçan, M. (2011). Beş-Altı Yaş Çocuklarının Erken Öğrenme Becerileri ile Sosyal Uyum ve Becerilerinin Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi. *İlköğretim Online*, 10 (1), 40-50.

- Karahan, T. F., Sardoğan, M. E., Özkamalı, E. ve Dicle, E. N. (2005). Üniversite 1. Sınıf Öğrencilerinin Üniversiteye Uyum Düzeylerinin Sosyo-Kültürel Etkinlikler Açısından İncelenmesi. *Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2 (30), 63-71.
- Karataş, K., Gencer, T. E., Çalış, N. ve Ege, A. (2014). *Öğrenci Sorunlarının Okul Sosyal Hizmeti Bağlamında Değerlendirilmesi*. Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği Yayını, 71-81.
- Kavak, M. (2018). Kredi ve Yurtlar Kurumu'na Bağlı Yurtlarda Kalan Üniversiteli Gençlerin İhtiyaçları ve Uyum Sorunları: Bir Nitel Araştırma. Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Kaya, İ. (2018). *Üniversite Öğrencilerinin Psikolojik Sağlamlık Düzeyi İle Sosyal ve Duygusal Uyum Düzeyleri Arasındaki İlişki*. Uluslararası Bilim, Eğitim ve Teknoloji Araştırmaları Kongresi Tam Metinleri, 150-153.
- Kılıç, M. ve Öztürk, E. (2011). *Yükseköğretim Çerçevesinde Öğrenci Konseylerinin Fonksiyonalist-Çatışmacı Yaklaşımlar Açısından Değerlendirilmesi*. Uluslararası Yükseköğretim Kongresi: Yeni Yönelişler ve Sorunlar (UYK-2011), 3(14), 2097-2103.
- Koç, A. (2000). Ergenlerin Sosyal Uyumunu Etkileyen Bazı Değişkenlerin İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
- Köksal, A. (2000). Müzik Eğitimi Alma, Cinsiyet ve Sınıf Düzeyi Değişkenlerine Göre Ergenlerin Empatik Becerilerinin ve Uyum Düzeylerinin İncelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi eğitim Fakültesi Dergisi*, 18, 99-107.
- Kulaksızoğlu, A. (1998). *Ergenlik Psikolojisi*. 1. Baskı. İstanbul: Remzi Kitapevi.
- Kurç, G. (1989). Bazı Kişisel, Sosyo-Ekonomik ve Kültürel Değişkenlerin Lise Öğrencilerinin Uyum Alanları ve Uyum Yönlerine Etkisi. Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Kurtyılmaz, Y., Can, G. ve Ceyhan, A. A. (2017). Üniversite Öğrencilerinin İlişkisel Saldırganlık ile Benlik Saygısı, Sosyal Bağlılık ve Sosyal Kaygı Düzeyleri Arasındaki İlişkiler. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 7 (47), 33-52.

- Mercan, Ç. S. ve Yıldız, S. A. (2011). Eğitim Fakültesi Birinci Sınıf Öğrencilerinin Üniversiteye Uyum Düzeylerinin Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi. *Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi Dergisi*, 16 (2), 135-154.
- Nadir, E. (2015). Yetişkinlerdeki Yaşam Kalitesi Düzeyi ile Sosyal Uyum Arasındaki İlişki. Yüksek Lisans Tezi, Beykent Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Nüfus Kütüklerine Kayıtlı Kişi İstatistikleri. Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğü. Erişim Adresi: <https://www.nvi.gov.tr/PublishingImages/Lists/PageContents/EditForm/N%C3%BCfus%20K%C3%BCt%C3%BCkleri%20%C4%B0statisti%C4%9Fi.pdf> Erişim Tarihi: 26.03.2019.
- Osmanlı, Ü. (2018). Uluslararası Öğrencilerin Sosyal Adaptasyonuna Yönelik Bir Araştırma: LAÜ Örneği. *LAÜ Sosyal Bilimler Dergisi*, 9 (1), 49-74.
- Öğrenci Düzeyine Göre Öğrenci Sayıları. Yükseköğretim Kurumu. Erişim Adresi: <https://istatistik.yok.gov.tr/> Erişim Tarihi: 26.03.2019.
- Öğüt, F. (2000). Sosyal Uyum ile Sürekli Kaygı Arasındaki İlişki. Yüksek Lisans Tezi, Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kocaeli.
- Özbesler, C. ve Duyan, V. (2009). Okul Ortamlarında Sosyal Hizmet. *Eğitim ve Bilim*, 34 (154), 17-25.
- Özçetin, S. (2013). Yükseköğrenim Gören Yabancı Uyruklu Öğrencilerin Sosyal Uyumlarını Etkileyen Etmenler. Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Özgüven, İ. E. (1992). Üniversite Öğrencilerinin Sorunları ve Başetme Yolları. *H. Ü. Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7, 5-13.
- Özkan, S. ve Yılmaz, E. (2010). Üniversite Öğrencilerinin Üniversite Yaşamına Uyum Durumları (Bandırma Örneği). *Fırat Sağlık Hizmetleri Dergisi*, 5 (13), 153-171.
- Sağınç, N. (2011). Üniversite Yaşamına Uyum Sürecine Etki Eden Faktörler ve Birbipleri ile İlişkileri. Yüksek Lisans Tezi, Uludağ Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Bursa.

- Sevinç, S. (2010). Mersin Üniversitesi Birinci Sınıf Öğrencilerinin Akademik, Sosyal, Kişisel ve Kuramsal Uyumlarını Olumsuz Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Mersin Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü, Mersin.
- Sezal, İ. (2003). *Sosyolojiye Giriş*. Ankara: Martı Yayınları.
- Şahin, C. ve Tunçel, M. (2008). Sınıf Öğretmenliği ve Beden Eğitimi Öğretmenliğinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Psikososyal Uyum Düzeylerinin İncelenmesi. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi (KEFAD)*, 9 (2), 45-50.
- Şahin, İ., Şahin Fırat, N., Zoraloğlu, Y. R. ve Açıkgöz, K. (2009). Üniversite Öğrencilerinin Sorunları. *e-Journal of New World Sciences Academy*, 4 (4), 1436-1449.
- Şahin, İ., Zoraloğlu, Y. R. ve Şahin Fırat, N. (2011). Üniversite Öğrencilerinin Yaşam Amaçları, Eğitsel Hedefleri, Üniversite Öğreniminden Beklentileri ve Memnuniyet Durumları. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 17 (3), 429-452.
- Şişman, M. (1998). Eğitim Yönetiminde Kuram ve Araştırmada Alternatif Paradigma ve Yaklaşımlar. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 16(16), 395-422.
- Tapmaz, Ç. (2012). Halk Oyunları Çalışmalarının İlköğretim Beşinci Sınıf (10-11 Yaş Grubu) Öğrencilerinin Sosyal Uyum Düzeylerine Etkisi. Yüksek Lisans Tezi, Balıkesir Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Balıkesir.
- Tunçel, M. (2005). Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu ile Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Kişisel ve Sosyal Uyum Düzeyleri. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Tutkun, Ö. F. (2006). Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesindeki Türkiyeli Öğrencilerin Uyum Sorunları. *Sosyal Bilimler Dergisi*, 15, 255-267.
- Türkel, Ç. (2010). İlköğretim Öğrencilerinin Sportif Faaliyetlere Katılım Düzeyi ile Sosyal Uyum ve İletişim Beceri Düzeyleri Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kayseri.

- Uğurlu, F. M. (2012). Üniversite Öğrencilerinin Sportif Faaliyetlere Katılım Düzeyi ile Sosyal Uyum ve İletişim Becerilerinin İncelenmesi (Adıyaman İli Örneği). Yüksek Lisans Tezi, Gaziantep Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Gaziantep.
- Url-1: İşlevselci Kuram. Erişim Adresi: <http://tebesirtozu.blogcu.com/sosyolojik-kuramlar-5-fonksiyonalizm/1686515> Erişim Tarihi: 01.05.2019
- Uslu Gülşen, F. (2017). Yükseköğretimde Okul Terkinin Değerlendirilmesi. Doktora Tezi, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Uysal Irak, D. (2012). İşyerinde Birey-Çevre Uyum: Kuramsal Yaklaşımlar ve Örgütsel Psikolojideki Yeri. *Türk Psikolojileri Yazıları*, 15 (30), 12-22.
- Yaralı, D. (2015). Özel Eğitim Dersine İlişkin Ölçek Geliştirme Çalışması: Geçerlik ve Güvenirlik. *E-Kafkas Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 2 (2), 12-22.
- Yavuzer, H., Meşeci, F., Demir, İ. ve Sertelin, Ç. (2005). Günümüz Üniversite Gençliğinin Sorunları. *Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1, 79-91.
- Yeğen, B. (2008). Ortaöğretim Öğrencilerinin Sosyal Uyumları ile Saldırganlık Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi (Kadıköy İlçesi Örneği). Yüksek Lisans Tezi, Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Yücel Ertem, H. ve Gökalb G. (2016). Sayıların Dili: Lisansüstü Eğitimde Okul Terki. *Eğitim Yönetimi Araştırmaları*, 239-250.

ÖZGEÇMİŞ

10.12.1992 Mersin’de doğdu. İlk ve ortaokulu Tömük Sinan Suverir İlköğretim Okulu’nda, liseyi Ermenek İMKB Anadolu Öğretmen Lisesi’nde okudu. 2011’de Düzce Üniversitesi Sosyal Hizmet Bölümünde başladığı lisans öğrenimini 2015 yılında tamamladı. Sakarya Üniversitesi Sosyal Hizmet Yüksek Lisans Programında tezli yüksek lisans öğrenimine 2016 yılında başladı. 2016 yılında Gençlik ve Spor Bakanlığı Milli Piyango Yurt Müdürlüğü’nde Sosyal Hizmet Uzmanı/Sosyal Çalışmacı olarak görev yapmaya başladı. 2016-2018 yılları arasında Gençlik ve Spor Bakanlığı Kredi ve Yurtlar Kurumu Niğde İl Müdürlüğünde görev yaptı. 2018 yılından beri Gençlik ve Spor Bakanlığı Fadimana Halisdemir Yurt Müdürlüğünde görev yapmakta.